

עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל
 ואלה מספר הגבורים אשר רבויד שבעם בן חכמוני
 ראש השלשים הוא עורר את חניוהו על שלש מאות חלל בפעם א
 אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחותי הוא בשלושה הגברים:
 הוא היה עם דוד בפס דמים ותפלשים נאספושם למלחמה ותהי ח
 חלקת השדה מלאה שעורים ותעם נסו מפני פלשתים: ויהינבו
 בתוך החלקה ויצילתו ויפכו את פלשתים וישע יהוה השועה גדולה:
 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דוד ואל מערת ערלם ו טו
 ומחנה פלשתים חנה בעסק רפאים: ודוד איז במצודה ונצבו
 פלשתים איז בכית לחם: ויהא דוד ויאמר מי ישקני מים מבור
 בית לחם אשר בשער: ויבקעו השלש במחנה פלשתים וישאבו
 מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה דוד
 לשתותם וינסף אהם ליהוה: ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות
 זאת דרם האנשים האלה אשתם כנפשותם כי הביאותם ולא
 אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: ואבשי אחי ויאב כ
 הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניוהו על שלש מאות חלל ו
 ו לא שם בשלשה: מן השלושה בשלים נכבד ויהי להם לשר
 ועד השלשה לא בא: בנהו בן יהוידע בן דאיש
 חיל רב פעלים מן קצצאל הוא הפה את שני אריאל מאוב והוא ירד ו
 והכה את הארי בתוך מבור ביום השלג: והוא הכה את האיש
 המצרי איש מדיה חמש פאמה ובוד המצרי חנית כמנור ארזים וירד א
 ארזו בשבט ויגדל את חנית מיד המצרי ונתגהו בחניתו: אלה
 עשו בנהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגברים: מן השלושים כח
 הדו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישמיהו דוד על משמעתו:
 וגבורי החילים עשו אל אחי ויאב אלחמן בן דודו
 מבית לחם: שמות החרוי הרץ הפלזני: עירא בן עקש התקועי
 אבשי הענתותי: סככי התשתי עלי האוחתי: מתרי הנטופתי
 חרד בן בענת הנטופתי: אחי בן ריבי מגבעת בני בנימין בנהו
 הפרעתי: חורי מנחל געש אביאל הערתי: עמרת הפחחתי
 אלחמא השעלכני: בגרשם הגזזני ונתן בן שגא החרתי:
 אחיאים

השלי
פ

ולו
ק

לה אחיאים בן שפר החרתי אליפל בן אור: חפר המכרתי אחיה
 חפלני: חצרו הפרמלי נערי בן חופי: יואל אחי נתן מכה בן
 מ הרי: זלק השטוני חברי הפרתי נשא בלי ויאב בן צרויה: עירא
 ביתרי גרב היתרי: אורח החתי ובר בן אחלי: ערינא בן שינא
 הראובני ראש לראובני ועליו שלשים: חנן בן מעכה וישפט
 מ מהרני עניא העשתי שיעו ויעאל בני חותם הערערי: ויעאל
 בן שמרי ויחמא אחיו חמיו: אליאל הממחיים ויריבי וישנה בני
 אלנעם ויהסח המואבי: אליאל ועוד ויעשאל המעבתי:
 א ואלה הבאים אל דוד ויציקל עור עצור מפני יב
 שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה: נשקי קשת מומינים
 ומשמאלים פאבנים ובחצים פקשתי מאחי שאול מכנימן: הראש
 אחיעזר ויאש בני השמעה הגבעתי ויואל פלט בני עומות וכרכה ו
 והוא הענתתי: וישמעה הגבעתי גבור בשלשים ועל השלשים
 ה וירמיה ונתוואל ויחנן ויוזבר הגדרתי: ארעני וירימות ועלנה
 ושפרניהו ושפטניהו חרופי: אלקנה וישחיו ועוראל ויעזר ושבכם
 הקרקים: ויעאלה וזבריה בני רחם מן הגדוד: ומן הגדי נבדלו
 אל דוד למצד מרפחה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צה ו מ
 ורמח ופני ארית פניהם וכצבאים על התרים למחר: עור הראש
 י עבריה השני אליאב השלישי: משמנה הרביעי ורמיה חמשי:
 עתי הששי אליאל השביעי: ויחנן השמיני אלזבר הששתי: ורמיהו
 העשירי מכבני עשתי עשר: אלה מבני גד ראשי הצבא
 מ אשר למאה חמסן ותגדלו לאלף: אלה הם אשר עברו את הירדן
 לחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתו ונבדלו את כל העמקים ל
 לזרזר ולמערב: ויבאו מן בני בנימין ויהוזה ער למצד
 ל דוד: וצא דוד לפניהם וישן ויאמר להם אם שלום פאתם אלי
 לעזרי יהיה לי עליכם לבב לחד ואם לרפותני לצרי בלא חסם ב
 ככפי ורא אליה אבותינו ויזכח: ורוח לבשה את עמשי
 ראש השלושים לך דוד ועסק בן ישי שלום לך ושלום לעזרך
 כי עזרף אליהך ונקבלם דוד ויתנם בראשי הגדוד:
 וממנשה כפלו על דוד בכאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עז
 עורם

יב

לודותו

ק

למחנות בני לוי : ושלום בך לקורא בך אביסף בך קרח ואחיו לבית
אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על-
מחנת יהוה שמרי המבוא : ופינתם בך אל עזר נגיד הוה עליהם לפנים כ
יהוה עמו וזכרוה בן משלמה שער פתח לאהל מועד : כלם הכרורים
לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצרותם התיחשם המה י
וסר דיווד ושמואל הראה באינותם : והם ובניהם על השערים
לבית יהוה לבית האהל למשורות : לארבע רוחות יהוה השערים
מזרח ימה צפונה ונגבה : ואחיהם בחצרותם לבוא לשבעת הימים כה
מעת אלת עם אלה : כי באמינה המה ארבעת גברי השערים הם
חלונים והיו על השלכות ועל האצרות בית האלהים : וסביבות בית
האלהים לוינו כיר עליהם משמרת והם על המפתח ולפקר לפקר :
ומהם על כלי העבודה כיו במספר וכיאום ובמספר ואציאום : ומהם
ממנים על הפלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת ותנין וחשמן והל
והלבונה והפשמים : ומן בניי הפהלים רקחי המרקחת לבשמים :
ומתניה מן חלונים הוא הבכור שלום הקרחי באמונה על מעשה
החכמים : ומן בניי הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת לחקין
שבת שבת : ואלה המשררים ראשי ללוים כלשכת פטרים פר
יומם ולילה עליהם במלאכה : אלה ראשי האבות ללוים להללותם
ראשים אלה ישבו כירושלם : ובגבעון ישבו אברי גבעון ועזאל
ושם אשתו מעכה : ובנו הבכור עברון וצור וקיש ועבל ובר ונדב :
ונדור ואחיו וזכריה ומקלות : ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נד
אחיהם ישבו כירושלם עם אחיהם : ובר הוליד את קיש וקיש הוליד
את שאול ושאל הוליד את יחזקאל ואת מלכישוע ואת אבונקוב ואת
אשבעל : ובן יחזקאל מרים בעל ומרי בעל הוליד את מיכה : ובני מ
מיכה פירון ומלך ותחנע : ואחיו הוליד את יערה ויערה הוליד את
עלמת ואת עומרת ואת זמרי ומרי הוליד את מוצא : ומוצא הוליד
את בנעא ורפה בנו אלעש בנו אצל בנו : ולאציל ששה בנים ואלה
שמותם עורקם בכרו וישמעאל ושערה ועבריה ותנן אלה בני אצל
ופלשתים כלחמו בישראל וגם איש ישראל א
ספני פלשתים ופלו חללים בחר גלבע : ונדבקו פלשתים אחרי שאול
ואחרי

פטורים
ק
יעאל
ק

ואחרי בנו ויפיו פלשתים את יונתן ואת אבנר וב ואת מלכישוע בני
שאול : ותכפר המלחמה על שאול וימצאו המורים בקשת ונהל
מן הירורים : ויאמר שאול אל נשאל כליו שלף חרבך ודקדקני כה
פן יבוא הערלים האלה והתעל לרבי ולא אבה נשאל כליו כי ורא מאר
ה ונקח שאול את החרב ופיל עליה : ונרא נשאל כליו כימת שאול ופיל
צם הוא על החרב וקמת : וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו וחרו
מתו : ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכרמתו שאול ובניו
ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם :
ויהי כמחצית ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול
ואת בניו חללים בחר גלבע : ויפשטוהו וישאו את ראשו ואת כליו
וישליחו בארץ פלשתים סביב לכפר את עצביהם ואת העם : וישמו
את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון : וישמעו כל
יבש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול : ונקומו כל איש חיל
וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום ובישה ויקברו את עצ
עצמותיהם תחת האלה כגיבש ויצומו שבעת ימים : וימת שאול
במעלו אשר מעל פיהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול ב
כאוב לדרוש : ולא דרש ביהוה וימיתו ויטב את המלוכה לדיווד
א בן ישי : ויקבצו כל ישראל אל דיווד חכרונה יא
לאמר הנה עצמך ובשרך אנהנו : גם חמול גם שלשום גם בהיות
שאול מלך אמה המוציא ותמכיא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך
אמה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל :
ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת לחם דיווד ברית
בחדרון לפני יהוה וימטו את דיווד למלך על ישראל כדבר יהוה ב
ביר שמואל : וילך דיווד וכל ישראל ירושלם היא ובוס ושם הובוסי
ה וישבי הארץ : ויבאו וישבו יבוס לדיווד לא תבוא הגה וילכך דיווד את
מצרת ציון היא עיר דוד : ויאמר דיווד כל מבח ויבוסו כראשונה ויהיה
לראש ולשר ועל כראשונה ויאב בן ציונה ויהי לראש : וישב דיווד
במצד על כן קראו לו עיר דוד : ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד
הסביב ויאב ימיה את שאר העיר : וילך דיווד הלוד ונגדול ויהיה
י צבאות עמו : ואלה ראשי הגבורים אשר לדיווד הממחוקים
עמו 1 24

וּלְמִוְחָה עָלָיו וְלַמַּעֲרֹב צָר וּבְנֵיהֶיָהּ וְשִׁכְסָם וּבְנֵיהֶיָהּ עַד-עֵינָהּ וּבְנֵיהֶיָהּ :
 וְעַל-יָדֵי כְּנִי-מִנְשֶׁה בֵּית שֵׁאֵן וּבְנֵיהֶיָהּ פַּעֲנָה וּבְנֵיהֶיָהּ מִגְדּוֹ וּבְנֵיהֶיָהּ דָּוִד ו
 וּבְנֵיהֶיָהּ פֶּאֱלֵה וְיִשְׁבִּי בְּנֵי וִיסָף בֶּן-יִשְׂרָאֵל : בְּנֵי אֲשֶׁר וּמִכָּה וְיִשְׁוּחָה
 וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְיִרְחָ אֲחֻתָּם : וּבְנֵי בְרִיעָה הִבְרִי וּמִלְפִיאֵל הוּא אֲבִי
 כְּרוֹת : וְחִבְרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יַפְלֹט וְאֶת-שׁוֹמֵר וְאֶת-חֹתָם וְאֶת שׁוּעִיא
 אֲחֻתָּם : וּבְנֵי יַפְלֹט פֶּסֶד וּבְמַחֵל וְעִשְׂוֹת אֱלֹהִים בְּנֵי יַפְלֹט : וּבְנֵי שׁוֹמֵר
 אֲחִי נְרוֹחָה וְחַפְזָה וְאָרָם : וּבְדָהֶלֶם אֲחִיו צוֹפַח וְיִמְנַע וְשִׁלְשֵׁי וְעַמְלָה :
 בְּנֵי צוֹפַח סוֹחַ וְחַרְנֶפֶר וְשׁוּעֵל וּבְרִי וְיִמְרָה : בְּצָר וְהוֹד וְשִׁמָּה וְשִׁלְשָׁה
 וְיִתְחַן וּבִקְרָא : וּבְנֵי יִתְרֵה וְיִפְנֵה וּבִסְפֵא וְאָרָא : וּבְנֵי עֵלְאֵה אֲרַח וְחַנְיָאֵל
 וְרִצְיָא : כָּל-אֱלֹהִים כְּנִי-אֲשֶׁר רִאשֵׁי בֵּית-הָאֲבוֹת כְּרוֹתִים גְּבוּרֵי חַיִּים
 רִאשֵׁי הַנְּשִׂימָיִים וְהַתְּחִישִׁים בְּצָבָא בְּמַלְחָמָה מִסְפָּרָם אֲנָשִׁים עֶשְׂרִים ו
 וְשִׁשָּׁה אֲלָף :
 וְהָיוּ אֲשֶׁר-לִשְׁנֵי וְאַחֲרָהּ הַשְּׁלִישִׁי : נוּחָה הַרְבִּיעִי וְרַפָּא הַחֲמִישִׁי :
 וְהָיוּ כְּנִים לְבָלַע אֲבִיר וְגָרָא וְאַבְיָהוּד : וְאַבְיָשׁוּעַ וְנַעֲמָן וְאַחֻחַ :
 וְגָרָא וְשִׁפְזָן וְחֹרָם : וְאַלָּה בְּנֵי אַחִיר אֱלֹהִים הֵם רִאשֵׁי אֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי
 גְּבַע וְיַגְלִים אֵל מִכְתָּה : וְנַעֲמָן וְאַחֻחַ וְגָרָא הוּא הַגִּלְגַּל וְהוֹלִיד אֶת
 עֹאֵר וְאֶת אַחֻיָּהּ : וְשַׁחְרִים הוֹלִיד בְּשִׁרְהָ מוֹאֵב מִן-שִׁלְחוֹ אֲתָם חוֹשִׁים
 וְאֶת פַּעֲרָא בְּשׁוֹיָוִי וְלָרֵךְ מִן-חֹרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ אֶת-יֹכָב וְאֶת-צְבִיאָה וְאֶת מִישָׁא
 וְאֶת מִלְכָם : וְאַתִּי וְעוֹזִי וְאַתִּי שְׂכִיָּה וְאֶת מַרְמָה אֱלֹהִים בְּנֵי רִאשֵׁי אֲבוֹת :
 וּמִחֻשִׁים הוֹלִיד אֶת אֲבִיסוּב וְאֶת אֲלַפְעֵל : וּבְנֵי אֲלַפְעֵל עֶבֶר וּמִשְׁעָם
 וְשִׁמְד הוּא בְּנֵה אֶת-אוֹנוֹ וְאֶת לָד וּבְנֵיהֶיָהּ : וּבְרַעְיָה וְשִׁמְעֵה חַמָּה רִאשֵׁי
 הָאֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אֵלּוֹן חַמָּה הִבְרִיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי גֵת : וְאַחֻחַ וְשִׁשָּׁן
 וְיִרְמוֹת : וּזְבִירָה וְעֵרֵד וְעֵרֵד : וּמִיכָאֵל וְיִשְׁפָּא וְיִוְחָא בְּנֵי בְרִיעָה :
 וּזְבִירָה וּמִשְׁלֵם וְחֹזִי וְחִבְרִי וְיִשְׁמִירִי וְיִלְיָא וְיֹוֹבָב בְּנֵי אֲלַפְעֵל : וְנִיקִים
 וְחִבְרִי וְחִבְרִי : וְאַלְיָעִיר וְצִלְתִּי וְאַלְיָאֵל : וְעֵרֵדָה וּבְרַאחֵה וְשִׁמְרָה בְּנֵי
 שְׁמִיעִי : וְיִשְׁפָּן עֶבֶר וְאַלְיָאֵל : וְעֵבְרָדֹן וְחִבְרִי וְחֵזֶן : וְחַנְנִיָּה וְשִׁלְם
 וְעֵתְהִיָּה : וְיִפְדִּיָּה וּבְנֵי אֵל בְּנֵי שִׁשָּׁן : וְשִׁמְשִׁירִי וְשִׁחְרִיָּה וְעֵתְהִיָּה :
 וְעֵתְהִיָּה וְאַלְיָה וְחִבְרִי בְנֵי יִרְחָם : אֱלֹהִים רִאשֵׁי אֲבוֹת לְהַלְלוֹתָם רִאשֵׁים
 אֱלֹהִים יִשְׁבִּי בִירוּשָׁלַם : וּבְגִעְזֹן וְיִשְׁבִּי אֲבִי גִעְזֹן וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מַעֲכָה :
 וּבְנֵי הַבְּכוֹר עֵבְרָדֹן וְצוֹר וְקִישׁ וְבַעַל וְגֶרְבִי : וְגִדְרוֹ וְאַחִיו וְחִבְרִי :
 וּמְקֻלוֹת

בריות ק

ח

מנואל ק

וּמְקֻלוֹת הוֹלִידוּ אֶת-שִׁמְעָה וְאֶף חַמָּה נִגְדַר אֲחֵיהֶם וְיִשְׁבִּי בִירוּשָׁלַם עִמָּא
 אֲחֵיהֶם : וְגַר הוֹלִיד אֶת קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת-שִׁאֹל וְשִׁאֹל הוֹלִיד
 אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת מַלְכִי שִׁעַ וְאֶת-אֲבִינֶדָב וְאֶת אֲשָׁפֵעַל : וְכֵן יְהוֹנָתָן
 לֵח מָרִיב בַּעַל וּמְרִיב בַּעַל הוֹלִיד אֶת מִיכָה : וּבְנֵי מִיכָה בִּיתָן וְמִלְךְ
 וְמִאֲרַע וְאַחֻי : וְאַחֻי הוֹלִיד אֶת יְהוֹעֲזָבָה וְיְהוֹעֲזָבָה הוֹלִיד אֶת-עֲלִמָּה
 וְאֶת-עֲזֵרָתָה וְאֶת-זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת-מוֹצָא : וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת
 בְּנַעֲחָה בְּנֵה בְנֵי אֲלַעֲשָׂה בְנֵי אֲצֵל בְּנֵי : וְלֹאֲצֵל שִׁשָּׁה בְּנֵים וְאַלְהָה
 שְׁמוֹתָם עֲזַרְיָקִים בְּכָרוֹ וְיִשְׁמַעְיָאֵל וְשַׁעֲרָה וְעֵבְרָדָה וְחֵזֶן כָּל-אֱלֹהִים בְּנֵי א
 אֲצֵל : וּבְנֵי עֲשָׂק אֲחִיו אוֹלָם בְּכוֹרוֹ וְעוֹשֵׁה שְׁנֵי וְאַלְפֹּלֵט הַשְּׁלִישִׁי :
 וְהָיוּ כְּנִי אֲוֹלָם אֲנָשִׁים גְּבוּרֵי-חַיִּים וְרַכִּי קָשֶׁת וּמְרַבִּים בְּנִים וּבְנֵי
 כְּנִים מֵאָה וְחַמְשִׁים כָּל-אֱלֹהִים מִבְּנֵי בְּנִימָן :
 וְכָל-יִשְׂרָאֵל הִתְחַיְשׁוּ וְהָיָם כְּמוֹכִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל ט
 וְיְהוּדָה הִגְלוּ לְכָבֵד בְּמַעֲלָם : וְהַיִּשְׁכִּים הִרְאשִׁינִים אֲשֶׁר בְּאַחֻחִים
 פַּעֲרִיתָם יִשְׂרָאֵל הַפְּתִילִים הַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים : וּבְרוּשָׁלַם וְיִשְׁבִּי מִן-בְּנֵי
 וְהוּדָה וּמִן-בְּנֵי בְּנִימָן וּמִן-בְּנֵי אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה : עוֹתִי בְּדַעֲמִיָּהוּד בְּד
 עֲמִיר בְּדַאֲמִיר בְּדַבְּנֵי מִן-בְּנֵי פֶרֶץ בְּדַיְהוּדָה : וּמִן-הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרֵה בְּנֵי מָן
 הַבְּכוֹר וּבְנָיו : וּמִן-בְּנֵי-רַחַב יְעוֹאֵל וְאַחֻחִים שְׁשֵׁי-מֵאוֹת וְחֲשֵׁימָה :
 וּמִן-בְּנֵי בְּנִימָן סוּלֹא בְּדַמְשָׁלַם בְּדַהוּרְבָנָה בְּדַחֲסַנְיָה : וְיִכְנִיָּה בְּד
 יִרְחָם וְאַלָּה בְּדַעֲזִי בְּדַמְכַרִי וּמִשְׁלֵם בְּדַשְׁפַּטְיָה בְּדַרְעוּאֵל בְּדַיִכְנִיָּה :
 וְאַחֻחִים לְהַלְלוֹתָם חֲשַׁע מֵאוֹת וְחַמְשִׁים וְשִׁשָּׁה כָּל-אֱלֹהִים אֲנָשִׁים
 רִאשֵׁי אֲבוֹת לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם : וּמִן-הַפְּתִילִים וְרַעְיָה וְיְהוֹרִיב וְיִכְיוֹן :
 וְעֵזְרָיָה בְּן חֶלְקִיָּה בְּדַמְשָׁלַם בְּדַצְלוֹן בְּדַמְרִיָּוִת בְּדַחֲמִישׁוּב נִגְדִיר
 בֵּית-הָאֲלֹהִים : וְעֵרֵדָה בְּדַיִרְחָם בְּדַפְּשִׁחִיר בְּדַמְכַרִי וּמַעֲשִׂי בְּד
 עֲרִיאֵל בְּדַחֲזוּרָה בְּדַמְשָׁלַם בְּדַמְשָׁלִימִת בְּדַאֲמֵר : וְאַחֻחִים רִאשֵׁים
 לְבֵית אֲבוֹתָם אֲלָף וְשִׁבְעֵה מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים גְּבוּרֵי חַיִּים מִלְּמַאֲכָה עֲבוֹדַת בֵּית
 הָאֲלֹהִים : וּמִן-הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בְּדַחֲשׁוּבִי בְּדַעֲזַרְיָקִים בְּדַחֲשַׁבְדָּה מִן
 טו בְּנֵי מְרָרִי : וּבְקַבְצָר חֹרֵשׁ וְגִלְלֹה וּמַתְנִיָּה בְּדַמִּיכָא בְּדַזְכְּרִי בְּדַאֲסָף :
 וְעֵבְרָדָה בְּדַשְׁמַעְיָה בְּדַגִּלְלֹה בְּדַיְרוֹתָן וּבְרַכִּיָּה בְּדַאֲבָא בְּדַאֲלִמְנָה
 חִיזְבָּה בְּדַחֲצָרִי נְטוּפָתִי : וְהַשְּׁעָרִים שְׁלוֹם וְעִקּוֹב וְטַלְמוֹן וְאַחֻמָּן
 וְאַחֻחִים שְׁלוֹם הִרְאֵשׁ : וְעֵרֵד-הַנְּהָה בְּשַׁעֲרֵי הַמִּלְךְ מִזְרַחָה חַמָּה הַשְּׁעָרִים
 לַמַּחֲנוֹת

בני מן ק

ואת אשתמע ואת מגרשיה ואת חילון ואת מגרשית את דביר
 ואת מגרשית ואת עשן ואת מגרשית ואת בית שמש ואת
 מגרשית וממטה בנימן את גבע ואת מגרשית ואת עלמת ואת
 מגרשית ואת ענתות ואת מגרשית כל עריהם שלש עשרה עיר במ
 במשפחותיהם ולבני קהת הגותרים משפחת השפה למחצית
 משפח חצי משפחה בגורל ערים עשר ולבני גרשום למשפחותם
 משפח אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בפשן ערים
 שלש עשרה לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה
 גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים עשרה ויחננו בני ישראל ללוים
 את הערים ואת מגרשיהם ויחננו בגורל ממטה בני יהודה וממטה
 בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם ב
 בשמות וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם משפח אפרים
 ויחננו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשית בחר אפרים ואת
 גור ואת מגרשית ואת נקמעס ואת מגרשית ואת בית חורון
 ואת מגרשית ואת אלרון ואת מגרשית ואת צתרמון ואת
 מגרשית וממחצית משפח מנשה את עבר ואת מגרשית ואת בלעם
 ואת מגרשית למשפחת לבני קהת הגותרים לבני גרשום משפחת
 חצי משפח מנשה את גולן בפשן ואת מגרשית ואת עשתרות ואת מגר
 מגרשית וממטה יששכר את קדש ואת מגרשית את דברת ואת
 מגרשית ואת ראמות ואת מגרשית ואת עגס ואת מגרשית
 וממטה אשר את מישל ואת מגרשית ואת עבדון ואת מגרשית
 ואת חוקק ואת מגרשית ואת רחב ואת מגרשית וממטה נפתלי
 את קדש בגליל ואת מגרשית ואת חמון ואת מגרשית ואת קרותים ו
 ואת מגרשית לבני מררי הגותרים ממטה זבולן את רמזון ואת
 מגרשית את תבור ואת מגרשית ומעבר לירדן ורחל למורה הירדן
 ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשית ואת יהצה ואת מגרשית
 ואת קדמות ואת מגרשית ואת מופעת ואת מגרשית
 וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשית ואת מחננים ואת מגרשית
 ואת חשבון ואת מגרשית ואת יעור ואת מגרשית
 ולבני יששכר תולע ופואה ושוב ושמרון ארבעה
 וכני

וכני תולע עין ורפיה ויריאל ונחמי ונכשם ושמואל ראשים לבית אב
 אבותם לתולע גבורי חיל להלדותם מספרם כימי דוד עשרים ושנים
 אלה ושם מאות וכני עין ורחוק וכני ורחוק מיכאל ועבדות ויראל
 ושלשה חמשה ראשים כלם ועל יום להלדותם לבית אבותם גרודי
 צבא מלחמה שלשים ושש אלה כירדבו נשים וכנים
 ה ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלה ה
 התנחלים לכל בנימן בלע ובכר ויריעאל שלשה וכני בלע
 אצבון ועין ויריעאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חי
 חילים והתנחלים עשרים ושנים אלה ושלשים וארבעה וכני
 בכר ומיכל ויעש ואליעזר ואליעני ועמרי וירימות ואבה וענתות ו
 ועלמת כל אלה בני בכר והתנחלים להלדותם ראשי בית אבותם
 גבורי חיל עשרים אלה ומאתים וכני ויריעאל בלע וכני בלע
 ועיש וכנימן ואהוד וכנענה וויתן ותרשיש ואחר שחר כל אלה בני
 ויריעאל הראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלה ומאתים ואני
 צבא למלחמה ושפס ורפס בני עיר השם בני אחר בני נפתלי
 ונחמיאל וגיני ווער ושלום בני בלעה בני מנשה
 ואשריאל אשר ילדה פילגשו הארמזה וילדה את מכיר אבי גלעד
 ט ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחמו מעכה ושם השני צלפחד
 ותרוונה וצלפחד בנות ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא
 שמו פרש ושם אחיו שרש וכניו אולם ונקם וכני אולם ברוך
 אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה ואחיו המלכת וילדה את אשהוד
 ואת אביעזר ואת מחלה והיו בני שמידע אחיו ושכם ולקחי
 כ ואניעים וכני אפרים שותלח וברר בני ותחת בנו
 ואלערה בנו ותחת בנו וזכר בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום
 אקשיות הגותרים פארץ פי ורדו לקחת את מקניהם ויהאכל
 אפרים אביהם ימים רבים וכאז אחיו לנחמו וכאז אל אשהו
 ותמר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה כביתו וכמו
 שארת ותכן את בית חורון ותחתיו ואת העליון ואת אגן שארה
 כה ורפס בנו ורשף ותלח בנו ותמן בנו לעדן בנו עמיהוד בנו אל שמע
 בנו נון בנו יהושע בנו ואחיהם ומשולחם בית אל ובנתיה
 ולמורה

לכית אבותם: וישבו בגלעד בפשן ובבנותיה ובכל מרגשי שרון על-
 תוצאותם: כלם התחשו בימי יוחם מלך יהודה וכימי ירבעם מלך-
 ישראל: כנר ראובן וגדי והצו שבט מנשה מן בני חיל אנשים
 כ שאי מנן וחרב וררכי קשת ולמורו מלחמה ארבעים וארבעה אלף ו
 ושבע מאות ושישים וצאי צבא: ויעשו מלחמה עם ההגריאים
 וישור ונפיש ונדוב: וישורו עליהם ונתנו כרם ההגריאים וכל
 שעמם כי לאלהים יעקו במלחמה ונעתור להם כי בשחו בו: וישבו
 וישבו מקניהם וזמיליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף
 וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: כי חללים רבים נפלו כי
 מהאלהים הפלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה: וכני חצי שבט מנשה
 ישבו בארץ מששן עד בעל חרמון ושיגור וחר חרמון המה רבו: ואלה
 ראשי בית אבותם ועפר ושיאל ואליאל ועוריאל ונרמיה ודודיה ויח
 ונחריאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם:
 וימעלו באלהי אבותיהם ונתנו אחרי אלהי עמיה ארץ אשר השמיד
 אלהים מפניהם: ויער אלהי ישראל את רוח פול
 מלך אשור ואת רוח תלגת פלנצר מלך אשור ונגלם לראובני ולגדי
 ולחצי שבט מנשה וכיאים לחלח ויחבור והרא ונתר גלון עד היום הזה:
 כני לוי גרשון קהת ומררי: וכני קהת עמרם ויצר וחקרון
 ועזיאל: וכני עמרם אהרן ומשה ומרים וכני אהרן נדב ואביהוא
 אלעזר ואיתמר: אלעזר הוליד את פיניחס פיניחס הוליד את אבישוע:
 ל ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי: ועזי הוליד את נחריה
 ונחריה הוליד את מרות: מרות הוליד את אמרנה ואמרנה הוליד
 את אחיטוב: ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ:
 ואחימעץ הוליד את עזרה ועזרה הוליד את ויהונן: ויהונן הוליד לה
 את שורה הוא אשר כחן בבית אשר בנה שלמה בירושלם: ויהר
 עזרה את אמרנה ואמרנה הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד
 את צדוק וצדוק הוליד את שלום: ושלום הוליד את חלקיה
 וחלקיה הוליד את עזרה: ועזרה הוליד את שרה ושרה הוליד
 את יהוצבק: ויהוצבק מלך בהלות ויהיה את יהודה וירושלם בך
 כני לוי גרשם קהת ומררי: ואלה א
 נדבר נאמר: שמת

שמות בני גרשם לבני ושמו: וכני קהת עמרם ויצר וחקרון
 ועזיאל: כני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם:
 ה לגרשום לבני כני וחת כני זמה כני: ויאה כני ערו כני זח כני ואתרי
 כני: כני קהת עמינדב כני קרח כני אסיר כני: אלקנה כני ואבסוף
 כני ואסיר כני: תחת כני אוריאל כני עזיה כני ושיאל כני: וכני
 אלקנה עמשי ואחיות: אלקנה כני אלקנה צופי כני וחת כני:
 כני אביב כני ורחם כני אלקנה כני: וכני שמואל הגביר ושיני ואביה:
 טו כני מררי מחלי לבני כני שמעי כני עזיה כני: שמעא כני חזיה כני
 שטיה כני: ואלה אשר העמיד הויר על ידי שיר בית יהודה ממנוח
 הארון: ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות
 שלמה את בית יהודה בירושלם ועמרו כמשפסם על עבודתם: ואלה
 העמרים וכניהם מבני תקתי הימן המשורר כן ויאל כן שמואל:
 כ כן אלקנה כן רחם כן אליאל כן חותם: כן צופי כן אלקנה כן
 קחת כן עמשי: כן אלקנה כן ויאל כן עזריה כן צפניה: כן
 תחת כן אסיר כן אבסוף כן קרח: כן יצטר כן קהת כן לוי כן
 ישראל: ואחיו אסף העמור על ימיו אסף כן ברכיהו כן
 כה שמעא: כן מיכאל כן בעשיה כן מלפיה: כן אתני כן זרח כן
 עזיה: כן איתן כן זמח כן שמעי: כן יחת כן גרשם כן לוי:
 ל וכני מררי אחיהם על השמאל איתן כן קישי כן עבדי כן מלוד: כן
 חשכיה כן אמציה כן חלקיה: כן אמציה כן בני כן שמר: כן
 מחלי כן מושי כן מררי כן לוי: ואחיהם הלויים כחזים לכל עבודת
 משכן בית האלהים: ואהרן וכניו מקטירים על מזבח העולה ועל-
 מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקטשים ולכפר על ישראל ככל א
 לה אשר צוה משה עבד האלהים: ואלה בני אהרן אלעזר כני פיניחס
 כני אבישוע כני: כני כני עזי כני זרחיה כני: מרות כני
 אמרנה כני אחיטוב כני: צדוק כני אחימעץ כני: ואלה מושבותם
 לטויותם בגבולם לבני אהרן למשפחת תקתי כי להם היה הגורל:
 מ ונתנו להם את חכרון בארץ יהודה ואת מרגשיה סביבותיה: ואת
 שרה העיר ואת חצרות נתני לכלב כן ופנת: ולבני אהרן
 נתנו את ערי המקלט את חכרון ואת לבנה ואת מרגשיה ואת יתר ו
 ואת

כני
 ק
 טו
 כ
 פ
 צופי
 פ

בני יהודה פרץ חצרון וברמי וחור ושובל : א
 וראיה בן שובל הליד את זמת וזמת הליד את אחומי ואת להר אלה מ
 משפחת הצרעתי : ואלה אבני עישם וורעאל וישמא וורכש
 ושם אחתם הצל לפוני : ופניאל אבני גדר ועזר אבני חושיה
 אלה בני חור בכור אפרתה אבני בית לחם : וראש חור אבני תקוע ה
 היו שתי נשים חלוא ובערה : והלד לו בערה את אחים ואת חפר
 ואת תימני ואת האחיהו אלה בני ענח : ובני חלוא צרתי יחור
 ואתנן : וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבכה ומשפחת אחרל בן
 הרם : ויהי ועבץ נכבד מאחיו ואמו קראת שמו ועבץ לאמר כי
 ילדתי בעבץ : וקרא ועבץ לאלהי ישראל לאמר אם בלד תברכני
 והרפית את גבולי והותה נדך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי וגבא א
 אלהים את אשר שאל : וכלוב אחר שוחח הליד את מחיר הוא
 אבני אשיתן : ואשהון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבני
 עיר נחש אלה אנשי רכה : ובני קנז עתניאל ושיריה ובני עתניאל
 חתת : ומעלתיו הוליד את עפרה ושיריה הוליד את יואב אבני גיא
 הרשים כי חרשים היו : ובני פלכ בן יפנה שירו אלה ונעם ובני אלה טו
 וקנז : ובני הללאל ונף וזיפה תריה ואשראל : ובן עזרא ותר ומרד
 ועפר וילון ופתר את מרסם ואת שמעי ואת ישבח אבני אשתמע :
 ואשתו תיהררה וזלה את גדר אבני גדר ואת חבר אבני שוכו ואת יק
 וקוטיאל אבני זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר נקח מרד :
 ובני אשת הוריה אחות נחם אבני קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי :
 ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת : כ
 בני שלח בן יהודה ער אבני לכה ובערה אבני מרשה ומשפחת בית עב
 עברת הכץ לבית אשפע : ויוקים ואנשי כובא ויואש ושחר אשר
 בעליו למואב ונשי לחם ותרברכים עתיקים : המה היוצרים ונשי
 נשעים וזררה עם המלך פמלאתו שבו שם : בני שמעון כמואל
 ולימן ריב ורח שאול : שלם בן מנחם בן משמע בן : ובני משמע כה
 כמואל בן זכור בן שמעי בן : ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש
 ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו ער בני יהודה :
 ונשיבו בכאר שבע ומולדה וחצר שועל : ובבלתח ובעצם ובהולד :
 ובכתואל

ר

וצחר

ק

ותולין

ק

ל ובכתואל ובחרמח ובצקלג : ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית
 פראי ובשערים אלה עריהם ער מלך בניוד : וחצרותיהם עיטם ועין
 רמון ותכן ועשן ערים חמש : וכל חצרותיהם אשר סביבות הערים
 האלה ער בעל ואת משבתם והתחשם להם : ומשובב ומלך וישיה
 לה בן אמציה : ויואל ויהוא בן יושביה בן שרתה בן עשיל : וארזיעלי
 ויעקבה וישותיה ועשיה ועריאל וישמאל ובנרה : ויהוא בן שפעו בן
 אלון בן זרעה בן שמרי בן שמעיה : אלה הפאים בשמות נשיאים
 למשפחתם ובית אבותיהם פרצו לרוב : וילכו למבוא גדר ער
 מ במוצח הגיא לבקש מרעה לצאנם : וימצאו מרעה שמן טוב והארץ
 רחבת ימים ושקטת ושלוחה כי מן הם הישבים שם לפנים :
 ונבאו אלה הכתובים בשמות בימי וחזקיהו מלך יהודה ויפו את
 אהליהם ואת המעזנים אשר נמצאו שמה ונחרמם ער היום הזה וי
 וישבו תחתיהם מירעה לצאנם שם : ומתם מן בני שמעון
 הלכו לחר שעיר אנשים חמש מאות ופליטה ונערה ורפיה ועזאל ב
 בני ושעי בראשם : ויפו את שארית הפליטה לעמלק וישבו שם
 א ער היום הזה : ובני ראובן בכור ישראל
 כיהוא הבכור ובחלל יצמי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל
 לוא להתחוש לבכרה : כי יהודה צבר פאתיו ולגיד ממנו ותבכרה
 ליוסף : בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וברמי : בני
 ה יואל שמעיה בן גז בן שמעי בן : מיכה בן ראיה בן בעל בן :
 בארה בן אשר הנלה תלצה פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני :
 ואחיו למשפחתיו בתניחש הלהדות הראש ועיאל וזכריהו : ובלע
 בן עין בן שמע בן יואל הוא וישב בערעה וערנבו ובעל מעון :
 ונמוזח ושב ער לבוא מרברה למן הגהר ברת כי מקניהם רבו
 י בארץ גלעד : ובימי שאול עשו מלחמה עם ההראים ופולו ביהם
 וישבו באהליהם ער כל בני מוצח לגלעד : ובני גרז לגנים וישבו
 בארץ הנשן ער סלכה : ויואל הראש ושפע המשנה ועזני ושפט
 בפארץ ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעקב
 וזיע ועקר שבעה : אלה בני אביתל בן חורי בן זרומ בן גלעד
 טו בן מיכאל בן וישעי בן ויהו בן בון : אחי בן עכריאל בן גוני ראש
 לבית

ונחשון הוליד את שלמה ושלמה הוליד את בעז : ובעז הוליד את
עובד ועובד הוליד את ישי : ואישי הוליד את בכרו את גלי יאב
ואבינרב השני ושמעא השלישי : נתנאל הרביעי רבי חמישי : אדם 10
הששי דוד השביעי : ואחיהם צרויה ואבינל ובני צרויה אבשי
ויואב ועשה אל שלשה : ואבינל ולדה את עמשא ואבי עמשא יתר
הישמעאלי : וכלב בן חצרון הוליד את עזובא אשה ואת יריעות
ואלה בניו ישר ושוֹבָב ויחזקו כלב את אפרת
ותלד לו את חור : וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל : 15
ואחר פא חצרון אל-בת מכור אבי גלעד והוא לקחה והוא בן-ששים
שנה ותלד לו את שגוב : ושגוב הוליד את יאיר ויחור לו עשרים
ושלוש ערים פארץ הגלעד : ונחם גשור וארם את-חות יאיר מאמם
את קנת ואת בנותיה ששים עיר כד-אלה בני מכור אבי-גלעד : ואחר
מות-חצרון ככלב אפרתא ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור א
אבי תקוע : ויהיו בכרי-ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובניו יארן כה
ואצם אחיה : ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם
אוזם : ויהיו בני-רם בכור ירחמאל מעץ וסיון ועקר : ויהיו בני
אוזם שמי ורע ובני שמי נרד ובני נרד ובנישור : ושם אשת אבישור אביחיל
ותלד לו את אחבן ואת סולוי : ובני נרד סלר ואפים ונמת סלר לא ל
בנים : ובני אפים ישעי ובני ישעי ששון ובני ששון אחלר : ובני רע
אחי שמי יתר ויונתן ונפת ותר לא בנים : ובני יונתן פלת וזוה אלה
היו בני-ירחמאל : ולא היה לששון בנים כי אם בנות ולששון עבר
מצרו ושמו ירבע : ויהן ששן את-בתו לירבע עבדו לאשה ותלד לה
לו את-עמי : ועמי הוליד את נתן ונתן הוליד את זכר : וזכר הוליד
את אפלל ו אפלל הוליד את עובד : ועובד הוליד את-יהוא ויהוא הוליד
את עוריה : ועוריה הוליד את חלץ וחלץ הוליד את אלעשה : ואלעשה
הוליד את ססמי וססמי הוליד את-שרום : ושלום הוליד את-יקמה 20
ויקמה הוליד את-אלישמע : ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא
אבי יוף ובני מרשה אבי חכרון : ובני חכרון קרח ותפח וקם ושבע
ושמע הוליד את-רחם אבי וקםם וקםם הוליד את-שמי : ובן-שמי מה
מעין וקסון אבי בית צור : ועיפה פילגש כלב ולדה את נתן ואת-
מוצא

מוצא ואת זון ונתן הוליד את זון : ובני יהוי רגם ויותם וישינ ופלט
ועיפה ושעף : פילגש כלב מעסה ילד שבר ואת תרחמה : ותלד
שעף אבי מרמזה את-ישוא אבי מנפנה ואבי יבעא ובת-כלב עכסה :
אלה היו בני כלב בן-חור בכור אפרתה שולל אבי קרית יערים :
שלמה אבי בית לחם חרף אבי בית-צדו : ויהיו בניו לשולל אבי
קרית יערים ורחא חצי המכות : ומשפחות קרית יערים היתרו
ותפולו והשמתי והמשרעי מאלה וצאו הצרעתי והאשתאלי : בני
שלמה בית לחם ונמופתוי עטרות בית יואב וחצי המכותי הצרעי :
כה ומשפחות ספרים ישבן ועבץ תרעתיים שמעתיים שוכתיים המה הקי יושבי
א הקינים הבאים מחמת אבי בית-רובב : ואלה היו בני 10
דוד אשר נולדו בחברון הבכור אמתן לאחיעזר הירעאליה שני ר
הניאל לאבינל הפרמית : השלישי לאבשלום בן-מעכה בת-תלמי
מלך גשור הרביעי אדניה בן-חגית : החמישי שפטיה לאבימל
הששי יורעם לעגלה אשהו : ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע
שנים וששה חרשים ושלושים ושלוש שנה מלך בירושלם : ואלה
נולדו לו בירושלם שמועה ושזבב ונתן ושלמה ארבעה לבת-שוע בת-ע
עמיאל : ויבחר ואלישמע ואלופלט : ונזה ונפג ונפוע : ואלישמע
ואלרע ואלופלט השעה : כל בני דוד מלבד בני-פילגשים ותמר
אחותם : ובן-שלמה רחבעם אביהו בנו אסא בנו יהושפט בנו : יורם
בנו אחזיהו בנו יואש בנו : אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו :
אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו : אמון בנו יאשיהו בנו : ובני-יאשיהו
10 הבכור יוחנן השני והנחמיה השלישי צדקיהו הרביעי שלום : ובני
יהויקים ובניהו בנו צדקיהו בנו : ובני ובניהו אסיר שאלחיאל בנו :
ומלכירם ונפריה ושנאצר וקמיה הושמע ונבוכד : ובני פרעה ורחב
ושמעו ובן-רפכל משלם ותנזיה ושלמית אחותם : וחשבה זאחל
20 ובכרית וחסרה וישיב-חסר חמס : ובן-חנניה פלטיה וישעיה בני
רפיה בני ארזן בני עבריה בני שכניה : ובני שכניה שמעיהו בני
שמעיה חמוש ויגאל ובריה ונעריה ושפט ששה : ובן-נעריה
אלויעני וחזקיה ועזריקם שלשה : ובני אלוישיני הדויהו ואלוישיב
וגלית ועסיב ויחזקו ודלית ועבני שבעה :

ק י

בני

א שת אגוש : קינן מהללאר ירד : חנוף מתשלח למך : נח שם הם נפתו : ז
 בני ופת זמר ומגוז ומרי ויון ותובל ומשד ותירס : ובני זמר אשכנז
 ורופת ותוצרמה : ובני יון אלישה ותשישה כתיים ודודניים : בני הם
 כוש ומצרים פוש וכנען : ובני כוש סכא וחווילה וסבתא ורעמה
 וסבתא ובני רעמה שבא ודדן : וכוש גלד אתינמרוד הוא החל להיות
 אבור בארץ : ומצרים גלד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת
 נפתחים : ואת פתרים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
 כפתרים : וכנען גלד את צירון בכור ואת חת : ואת הביבוס ואת
 האמרי ואת הגרזשי : ואת החוי ואת הערמי ואת חסיני : ואת הצררי
 ואת הצמרי ואת החמתי : בני שם עולם ואשור וארפכשד גלוד האדם
 ועין וחול וגתר ומשד : וארפכשד גלד את שלח ושלח גלד את עבר :
 ולעבר גלד שני בניים שם האחד פלג כי בימיו נבדלה הארץ ושם אחיו
 יקטן : ויקטן גלד את אלמוך ואת שלף ואת הצרמות ואת רב : ז
 ואת הדורם ואת אהול ואת דקלה : ואת עיבל ואת אבימאל ואת
 שבא : ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני קטן : שם
 ארפכשד שלח : עבר פלג רעו : שרוג נחור תרח : אבם הוא אברם : ז
 בני אברם יצחק וישמעאל : אלה תולדתם בכור וישמעאל נביות
 וקדר

ל וקדר וארפאל ומכשם : משמע ודומה משא חדר ותומא : יסור
 נקיש וקדמה אלה הם בני וישמעאל : ובני קטורה פילגש אברם
 גלדה את זמרן וקטן ומרן ומרן וישבם ושוח ובני יקטן שבא ודדן :
 ובני מרין עיפה ועפר וחנוד ואבידע ואלדעיה כל אלה בני קטורה :
 ז
 לז וילוד אברם את יצחק בני יצחק עשו וישראל : בני עשו אליפז
 רעואל ויעיש ויעלם ויזרח : בני אליפז חמין ואמר צפי וצפתם קנז
 והמנע ועמלק : בני רעואל נחח זרח שמה ומזה : ובני שעיר לוטן
 ושובל וצבעון וענה ורישון ואצר ורישון : ובני לוטן חוריי וזמם
 ט ואחות לוטן תמנע : בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפי ואזם ובני
 צבעון איה וענה : בני ענה רישון ובני רישון חמרון ואשפון ויתרן
 וכרן : בני אצר כלחן וצפון ועקן בני רישון עוז וארן :
 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל ב
 בלע בן בעור ושם עירו דנהבה : ונמת בלע וימלך תחתיו יובב בן
 מה זרח מבצרה : ונמת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני : ונמת
 חושם וימלך תחתיו חדר בן בדר הפכה את מרין בשורה מואב ושם עי
 עירו עיות : ונמת חדר וימלך תחתיו שמלה מפשרקה : ונמת
 שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנחר : ונמת שאול וימלך תחתיו
 נ בעל חזן בן עכבור : ונמת בעל חזן וימלך תחתיו חדר ושם עירו פ
 פעי ושם אשתו מהושבאל בתי מטרת בת מי זחב : ונמת חדר ותיול
 אלופי אדום אלוף המנע אלוף עליה אלוף ותת : אלוף אהליבמה
 אלוף אלה אלוף פיקן : אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר : אלוף פ
 מנדיאל אלוף עירם אלה אלוף אלופי אדום :
 א אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה ויששכר וזבלון : דן יוסף ב
 ובנימן נפתלי גר ואשר : בני יהודה ער ואונן ושלח שלשה גלוד
 לו מפת שוע הפנענית נחוי ערי בכור והודה רע בעיני יהודה וימיתוהו :
 ז ומר כלח לו את פרוץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה :
 ה בני פרוץ חצרון וחמול : ובני זרח אמרי ואיתן ותימן וכלכל ורבע כלם
 חמשה : ובני פרמי עבר עובר ישראל אשר מעל בחרם : ובני איתן
 עזריה : ובני חצרון אשר גלוד לו אתינחמאל ואתירם ואת פלוגי :
 י זכם חלוד את עמינדב ועמינדב חלוד את נחשון נשיא בני יהודה :
 ונחשון

עוית ק
 עלוח ק

ההגן התיירוש ותיצטרך מצות הלויים והמשפחות והשוערים ותרומת ה
 הפתנים : ובכל זה לא הייתי בירושלם כי פשנת שלשים ושנים
 לא רחששתיא מלך בכל באתי אל המלך ולקץ זמים נשאלתי מן ה
 המלך : ואבוא לירושלם ואבינה כרעה אשר עשה אלישיב לטובנה
 לעשות לו נשפה פחצוי בית האלהים : וירע לי מאד ואשליכה את
 כל כלי בית טובות החוץ מן השלכה : ואמרה וישתרו השלכות
 ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה ותלבונה : וארעה כר
 מניות הלויים לא נתנה ויכרתו איש לשדהו הלויים והמשפחות עשי ה
 המלאכה : ואריבה את הסננים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים
 ואקצצם ואעמדם על עמדם : וכל יהודה הביאו מעשר הדגן
 והתיירוש ותיצטרך לאוצרות : ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן
 וצדוק הסופר ופריה מן הלויים ועל יום הן בן זפור בן מתניה כי נא
 נאמנים השכיבו ועליהם לחלק לאחיהם : וזכרה לי אלהי
 על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי וכמשפרי : כימים 50
 הרמה ראיתי ביהודה רחמים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים
 על חמדים ואף יון ענקים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום
 השבת ואעיד ביום מכרם ציד : ותצרים ישבו בה מביאים דגא וכל
 מכה ומכרים בשבת לפני יהודה ובירושלם : ואריבה את חתי ויהודה
 ואמרה להם מה דבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום ה
 השבת : הלא כה עשו אבותיכם ונבא אלהינו עלינו את כל הרעה
 הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את הש
 השבת : ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת
 ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומ
 ומערי העמדות על השערים לא יבוא משא ביום השבת : וילינו 6
 הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושנים : ואעירח בהם
 ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשליח בכם
 מן העת ההיא לא באו בשבת : ואמרה ללויים אשר יהיו משפחים
 ובאים שומרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי ו
 וחיסה עלי כלב חסדך : גם כימים ההם ראיתי את היהודים השיבו
 נשים אשדודיות עמוניות מואביות וכובריהם חצי מרבא אשדודית ואינם
 יתיר 7

כח מפרים לדבר והודות ובלשון עם נעם : ואריב עמם ואקללם
 ואבה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם ל
 לבניהם ואם תשאוי מנתיחם לבניהם ולכם : הלא
 על אלה חשא שלמה מלך ישראל ובזוים הרבים לא היה מלך כמהו
 ואהוב לאלתיו הזה ונתתו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו חח
 וחסיואו הנשים הנכריות : ולכם הנשמע לעשת את
 כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות :
 ומכלי יונקע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החתני ואבריהו
 מעלי : וזכרה להם אלהי על גאלי הפהנה וקרית הפהנה
 ל והלויים : ושתרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים
 וללויים איש במלאכתו : ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים
 וזכרה לי אלהי לטובה :

יריע: פלטיה חנן עננה: חושע חנניה חשוכ: הלוחש פלחא כה
 שובק: רחום חשכנה מעשיה: ואחיה חנן ענן: מלוד חרים בענה:
 ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשרים הגתונים וכל
 הנבחר מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובלתייהם כל
 יורע מקין: מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבעה ה
 ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבר האלהים ולשמור ו
 ולעשות את כל מצות יהוה ארנינו ומשפטיו וחמיו: ואשר לא
 נתן בלתינו לעמי הארץ ואת בלתייהם לא נקח לבנינו: ועמי הארץ
 המביאים את הפקחות וכל שבר ביום השבת למפור לא נקח מהם כ
 בשבת וכיום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: והעמנו
 עלינו מצות לתת עלינו שליטת השקל בשנה לעבודת בית אלהינו:
 ללחם המערכת ומנחת החמיר ועולות החמיר השבולות החודשים
 למועדים ולקדשים ורחשאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אל
 אלהינו: והגדלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעם
 לחביא לבית אלהינו לבית אבתינו לעתים מופנים שנה בשנה לבער
 על מבחי יהוה אלהינו בכתוב בתורה: ורחביא את כפורי ארסנו
 וכפורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: ואת בכרות בנינו
 ובחמתנו בכתוב בתורה ואת כפורי בקרנו וצאננו להביא לבית א
 אלהינו לפהנים המשפתיים בבית אלהינו: ואת ראשית ערסתינו
 ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לפהנים אל לשפות בית א
 אלהינו ומעשר ארמנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי ע
 עברתנו: ונהנה בהן בן אהרן עם הלויים מעשר הלויים והלויים
 ועלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר:
 כי אל הלשכות נביא בני ישראל ובני הלוי את תרומת חנן התירוש מ
 ותיצהר ושם כלו הפקדש והפקהנים המשרתים והשוערים והמשרתים
 ולא נעבד את בית אלהינו:

יא

הפקהנים והלויים והגתונים ובני עברי שלמה: וברושלם ישבו מבני
 יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתה בן עזר בן זכריה בן אמרנה בן
 שפטנה בן מהללאל מבני פרוץ: ומעשיה בן ברוך בן פל חננה
 בן חנניה בן עזרה בן יונתן בן זכריה בן דהשלני: כל בני פרוץ
 הושבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמונה אנשי חיל: ואלה בני
 בנימן כלא בן משלם בן יועזר בן פננה בן קולחה בן מעשיה בן אית
 איתואל בן יושעיה: ואחריו גבי סגלי תשע מאות עשרים ושמונה:
 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנאיה על העיר משנה:
 מד הפהנים יגיעו בן יונתן בן יוכין: שרנה בן הלוקיה בן משלם בן
 צדוק בן מריות בן אחישוב נגד בית האלהים: ואחיהם עשי המלאכה
 לבית שמונה מאות עשרים ושנים ועדוה בן ירחם בן פלחה בן אצוי
 בן זכריה בן פשחור בן מלפיה: ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים
 ושנים ועמטסי בן עוראל בן אחיו בן משלמות בן אפר: ואחיהם
 גברי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זכריאל בן הגדולים:
 ומן הלויים שמעיה בן חשיב בן עוריקם בן חשביה בן בוני: ושפתי
 ויוזבר על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים: ומתניה
 בן מייכא בן זבדי בן אסף ראש החללה יהודה לתפלה ובקבוקה משנה
 מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן זריתן: כל הלויים בעיר הקדש
 מאתים שמונים וארבעה: ותשוערים עקוב שלמן ואחיהם השמרים
 בשערים מאה שבעים ושנים: ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל
 ערי יהודה איש בנחלתו: והגתונים ישבים בעמל וציהא וגיטפא על
 הגתונים: ופקיד הלויים בירושלם עיי בן בני בן חשביה בן מתניה
 בן מייכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים: פריצות
 המלך עליהם ואמנה על משרתים דבר יום ביומו: ופתחיה בן
 משיובאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם: ואל
 החצרים בשדותם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובלתיה וקריוב ו
 כה ובלתיה ובקצאל חצרות: ובגישוע ובמלחה ובכית פלט: ובחצור
 שומל ובבאר שבע ובנתניה: ובקאל ובמכנה ובכנתים: ובגין רמון
 ובצעה ובירמות: זנת עולם וחצרותם לכיש ושרתיה עוקה ובנתיה
 ל ויחננו מבאר שבע ערצא חנם: ובני בנימן מבכע מכמש ועצא ובית
 אל

ידוהן ק

את עניי אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת עד יום סוף : ונתת י
 אלה ומפלים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הורדו ע
 עליהם ותעשך שם כהיום הזה : והם בקעת לפני הים ועברו
 בתוך הים כבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמר אבן במים עו
 עיים : ובשמור עין הכהנים יומם ובעמורו אשר לילה להאיר להם את
 הדרך אשר ילכו בה : ועל הרי סיני ירדת ודבר עמהם משמים
 ונתת להם משפטים ושרים ותורת אמת חקים ומצות טובים :
 ואת שבת קדשה הורעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד מ
 משנה עבדך : ואלהם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת
 להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת אתי
 ידך לתת להם : והם ובאבותינו הורדו ויקשו את ערפם ולא שמעו
 אל מצותיך : ונמאנו לשמע ולא זכרו נפל אחיך אשר עשית עמם
 ויקשו את ערפם והתנור ראש לשוב לעבדכם במרים ואתה אלוה מל
 סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עובתם : אף כי
 עשו להם עגל מסכה ויאמרו וזה אלהיך אשר העלה מצרים ועשו נא
 נאצות גדולות : ואתה ברחמיך הרבים לא עובתם במדבר
 את עמור הענין לא סר מעליהם ביוםם להנחתם בהדרך ואת עמור ה
 האש בלי להחזיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה : ורחוק הטובה כ
 נתת להם פילים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלוי ורגליהם
 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלוי ורגליהם
 לא בציון : ונתת להם ממלכות ועממים ומחלקם לפניהם ויירשו
 את ארץ סיוון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן :
 ובנייהם הרפית ככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאב
 לאבתיהם לבוא לרשת : ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ומכנע
 לפנייהם את יושבי הארץ הכנענים ונתתם ביהם ואת מלכיהם ואת ע
 עממי הארץ לעשות בהם כרצונם : וילפדו ערים בעזרת וארמה כח
 שמנה ויירשו בתים חלפים כל טוב ברוח חצובים כרמים וותים ועץ
 סאכל רוב ויאלכו וישבעו וישמינו ונתענו בטובה גדולה : וימרו
 וימרדו בך וישלכו את תורתך אחתי גום ואת נביאיך הרגו אשר העי
 העידו בהם להשיבם אלה ויעשו נאצות גדולות : ונתתם ביהם צריהם
 ויצרו

ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וברחמיך ה
 הרפים תקח להם מושעים וישעום מיד צריהם : ויבנו להם ישיבו
 לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויעקבו וא
 ואתה משמים תשמע ותצילם ברחמיך רבות עתים : ותעד בהם
 להשיבם אל תורתך והמה הורדו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך ח
 חטאתם אשר עשה אדם ונתנו כהן סוחרת וערפם הקשו
 ל ולא שמעו : ונתקשף עליהם שנים רבות ותעד בהם ברוחך ביד
 נביאיך ולא האינו ותתנם ביד עמי הארצות : וברחמיך הרבים לא
 עשיתם כלה ולא עובתם כי אל חנון ורחום אתה : ועתה אלחינו
 האל הגדול הגבור והנורא שומר הבית והחסד אל ומעט לפניך את
 כל החלואה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאינו ול
 ולבתינו ולכל עמך מימי מלכו אשר עד היום הזה : ואתה צדיק
 על כל הפא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו ואת מלכינו שרינו
 כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך א
 לה אשר העידת בהם : והם צמלכותם ובטיבך הרב אשר נתת להם
 ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפנייהם לא עבדוך ולא שבו מ
 מפעלליהם הרעים : הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת
 לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה :
 ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו
 משלים ובכהמתנו כרצונם ובצרה גדלה אנחנו :
 ז ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים י
 ועל החתום שרינו לוינו כהנינו : ועל החתומים נחמיה החתומה
 בן חנניה וצדקיה : שרית עזריה ירמיה : פתחור אפרת מלכיה :
 חושבן שבניה מלך : הרים מרמות עבדיה : דניאל גנחון ברוך :
 משלם אביה מימן : מעונה בלגי שמעיה אלה החתומים : והלויים
 וישוע בן אוניה כנזי מבני חננד קדמיאל : ואחיהם שבניה חזקיה
 קליטא פלאיה חנן : מיכא רחוב חשביה : זכור שרביה שבניה :
 טו הזרה בני בנינו : ראשי העם פתח מואב עילם ותוא בני :
 כ בני עזרי בני : אדניה בני עדין : אשר חזקיה עזרי : הזרה חשם
 כ בני : חרף ענתות נזבי : מגיעש משלם חזיר : משיבאל צדוק
 ירוע III 21

מאות שלשים ושבעה ואלהם משררים ומשררות מאתים וארבעים ו
 וחמשה : וסויהם שבע מאות שלשים וששה פרזיהם מאתים
 ארבעים וחמשה : ומלויים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים :
 ששת אלפים שבע מאות ועשרים : ומקצת ראשי האבות נתנו ע
 למלאכה החרשה נתן לאוצר זבוב ברכמנים אלף מרקות חמשים כ
 פתגות פהלים שלשים וחמש מאות : ומראשי האבות נתנו לאוצר
 המלאכה זבוב ברכמנים שתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים :
 ואשר נתנו שארית העם זבוב ברכמנים שתי רבות וכסף מנים
 אלפים וכתגות פהלים שלשים ושבעה : וישבו הפהלים והלויים
 והשוערים והמשררים ומן העם ותנתינים וכל ישראל בעריהם ויצע
 החרש השבועי ובני ישראל בעריהם :
 ויאספו כל העם כאיש אהר אל הרחוב אשר לפני א
 שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צ
 צוה יהוה את ישראל : ויביא עזרא חכמן את התורה לפני הקהל
 מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחרש השבועי : ויקרא
 בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור ערמחצית היום כנגד
 האזניים והנשים והמבטנים ואזני כל העם אל ספר התורה :
 ויעמד עזרא הספר על מנדרל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו
 מתתיה ושבע וענניה ואורית והלמיה ומעשה על ימניו ומשמאלו פ
 פדיה ומישאל ומלכיה והשם והשבדנה זכריה משלם : ויפתח עזרא ה
 הספר לשיני כל העם כרימל כל העם היה וכפתחו עמרו כל העם :
 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמין אמין
 במעל יריהם ויקרו וישתחו ליהוה אפנים ארצה : וישוע וכלי ושרכתי
 ימין עקוב שבתי הודיה מעשית קליטא עוריה ויודר הנן פלאיה וה
 והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמרים : ויקראו בספר
 בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא : ויאמר נחמיה
 הוא החרשה ועזרא חכמן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם
 היום קודש הוא ליהוה אלהים אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל
 העם כשמעם את דברי התורה : ויאמר להם לכו אכלו משמנים
 ושתו משמנים ושלחו מנות לאין נכון לוי קודש היום לאבינו ואל
 תעצבו

תעצבו כירחוק יהוה הוא מעונם : והלויים מחשים לכל העם לאמר
 הסו כירחוק קדש ואל תעצבו : וילכו כל העם לאכל ולשתות
 ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הכינו בדרךים אשר הודיעו ל
 להם : וביום השלי נאספו ראשי האבות לכל העם הפהלים והלויים
 אל עזרא הספר והשכיל אל דברי התורה : וימצאו כתוב בתורה
 אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בספרות כתי בהרש ה
 השבועי : ואשר ישמעו ויעבדו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר
 צאו החר והביאו עלי זנות ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי
 עץ עבת לעשת ספת פכתוב : ויצאו העם ויביאו ויעשו להם ספות
 איש על גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים ו
 וברחוב שער אפרים : ויעשו כל תקהל השבים מן השכי סכות
 וישבו בספות כי לא עשו מימי ישוע בן נון בני ישראל עד היום ה
 ההוא ותהי שמחה גדולה מאד : ויקרא בספר תורת האלהים ויום
 ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשורתי שבעת ימים וביום ה
 השמיני עצרת כמשפט :
 וביום עשרים וארבעה לחרש הזה נאספו בני ישראל בצום ט
 ובשקיים וארמה עליהם : ויברלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו
 ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם : ויקימו על עמדם ויקראו
 בספר תורת יהוה אלהיהם רביעית היום ורביעית מתודים ומשבתים
 ליהוה אלהיהם : ויקם על מעלה הלויים וישוע ובני קרמיאל
 שכניה בני שרכיה בני כנני ויועקב בקול גדול אל יהוה אלהיהם :
 ויאמרו הלויים ישוע וקרמיאל בני תשבונה שרכיה הודיה שבתיה פת
 פתחה קומו ברכי את יהוה אלהים מן העולם עד העולם ויברכו ש
 שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : אמתה הוא יהוה לברך את
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הי
 הנמים וכל אשר בהם ואמה מחיה את כלם וצבא השמים לה משתח
 משתחווים : אמתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם ויוצאתה
 מאור כשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבבו נאמן לפניך
 וברית עמו חבית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והכנסי
 וחתני גשית לתת לזרעו נתקם את דברך כי צדיק אמת : ונתרא
 את

אתה ק

וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי : ותשלם החומה בעשרים טו
ותמשה לאילול לחמשים ושנים יום : ויהי כאשר שמעו כל אויבינו
ונראו כל הגוים אשר סביבותינו ויפלו מאד פעיניהם וירדעו כי מאת א
אלהינו נעשתה המלאכה הזאת : גם בנימים חכם מרפים חרי וחונה
אנרותיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם : כירפים
בוהויה בעלי שבועה לו כירחתן הוא לשכניהן כן ארתו ויחונתו בנו ל
לקח את בית משלם בן ברכיה : גם טובתיו היו אמרים לפני וידברו
חיו מוציאים לו ארות שלח טוביה לראוי :

ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים א
ותמשררים והלויים : ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבינה
על יושלם כיר הוא אפישי אמת ונרא את האלהים מרבים : ויאמר
להם לא יפתחו שערי ירושלם עד הם תשמש ועד הם עמדים ויפיו ה
הדלתות ואחזו ויעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש במשמרו ואיש נ
נגד ביתו : ותעור רחבת ימים וירלח והעם מעט פתוכה ואין פתים
בנינים : ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת ה
העם והתיחש ואמצא ספר היתש העולים בראשונה ואמצא פתוב בו :
אלהו בני המדינה העלים משכני הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך ב
פבל וישבו לירושלם ולהודיה איש לעירו : הבאים עם דרכיה וישוע
נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענת מ
מספר אנשי עם ישראל : וגם פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים :
בני שפטור שלש מאות שבעים ושנים : בני ארח שש מאות י
חמשים ושנים : בני רפתח מאוב לבני ישוע ויואב אלפים וחמשה
מאות שמנה עשר : בני עילם ארף מאתים חמשים וארבעה : בני
זמאי שמנה מאות ארבעים וחמשה : בני זבי שבע מאות וששים : בני טו
כנזי שש מאות ארבעים וחמשה : בני בני שש מאות עשרים וחמשה :
בני עזר אלפים שלש מאות עשרים ושנים : בני ארניקם שש מאות
ששים ושבעה : בני כנזי אלפים ששים ושבעה : בני ערין שש כ
מאות חמשים וחמשה : בני אטר לחזקיה השעים וחמשה : בני
השם שלש מאות עשרים וחמשה : בני בני שלש מאות עשרים
וארבעה : בני חרף מאה שנים עשר : בני גבעון השעים וחמשה : כח
אנשי

אנשי בית לחם ונמלח מאה שמונים ושמה : אנשי ענתות מאה
עשרים וחמשה : אנשי בית עזמיה ארבעים ושנים : אנשי קרת
ל יערים כפורה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה : אנשי הרמה
זבע שש מאות עשרים ואחד : אנשי מכסם מאה ועשרים ושנים :
אנשי בית אל ותעו מאה עשרים ושלשה : אנשי נכו אחר חמשים
לח ושנים : בני עילם אחר ארף מאתים חמשים וארבעה : בני חלם
שלש מאות ועשרים : בני רחזו שלש מאות ארבעים וחמשה : בני לר
חרוד ואזו שבע מאות ועשרים ואחד : בני סנאה שלשת אלפים תשע
מאות ושלשים : חפתיים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים
מ ושלשה : בני אמר ארף חמשים ושנים : בני פשחור ארף מאתים
ארבעים ושבעה : בני חלם ארף שבעה עשר : חלום בני ישוע
לקדמיהל לבני להודיה שבעים וארבעה : המשררים בני אסף מאה
ארבעים וחמשה : השוערים בני שלם בני אטר בני פרמץ בני עקוב
מה בני חטימא בני שכי מאה שלשים וחמשה : חנתיים בני אהא בני
חשפא בני טבעות : בני חירס בני רסיעא בני פרון : בני לבנה בני
נ חנבא בני שלמי : בני חתן בני רגל בני גחור : בני ראיה בני רצון
בני נקורא : בני גום בני עוא בני פסח : בני כסי בני מעונים בני
נפושיים : בני בקבוק בני חקיפא בני חרזור : בני בצלות בני נפושיים

נה מחיבא בני חרשא : בני ברקום בני סיסרא בני תמח : בני נצח בני
חטיפא : בני עבדי שלמה בני סוטי בני ספרת בני פרידא : בני
ועלא בני דרקון בני גהל : בני שפטיה בני חשיל בני פכרת הצבויים
ס בני אמן : כל חנתיים ובני עברי שלמה שלש מאות תשעים ושנים :
ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב ארון ואמר ולא וכלו לחגור
בית אבתם וזרעם אם מישראל הם : בני גדלגה בני טוביה בני
נקורא שש מאות ארבעים ושנים : ומן חפתיים בני חכיה בני תקוף
בני ברזלי אשר לקח מכלות ברזלי הגלערי אשר ויקרא על שםם :
אלה בקשו חככם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן החנה :

סח

ויאמר ה'תרתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
הכהן לאורים ותמים : כל תקלה כאשר ארבע רבוא אלפים שלש
מאות וששים : מלכר עכריהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש
מאות

בשופר אזלי: ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה
 הרבה ורחבה ואנחנו נפריים על החומה רחוקים איש מאחיו:
 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תבקצו אלינו אלהינו יל
 ולחם לנו: ואנחנו עשים במלאכה וחסים מחזיקים ברמחים מעלות
 השחר ער צאת הנוככים: גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ולינו
 בתוך וישלם וחיילנו הלילה משמר ותיים מלאכה: ואין אלי ואחי
 ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי און אנחנו פשטים בנרנו איש ש
 שלחו המים: ויהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-
 אחיהם היהודים: ויש אשר אמרים בנינו וכנתינו אנחנו רבים
 ונקחה בגן ונאכלה ונחיה: ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו וכתינו
 אנחנו ערבים ונקחה בגן ברעב: ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת
 המלך שדתינו וכרמינו: ועתה כבשר אחינו בשלנו כפנייהם בנינו
 והנה אנחנו נבשים את בנינו ואת בניתינו לעבדים ויש מכנתינו נכ
 נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים: ויחר לי מאד
 כאשר שמעתי את זעקתם ואת הרברים האלה: וימלך לבי עלי
 ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם
 יתיר א נשאים ואמן עליהם קהלה גדולה: ואמרה להם אנחנו קנינו את-
 אחינו היהודים הנמכרים לגוים בני בנינו ונמכרו את אחיכם ו
 ונמכרו לנו ונחישו ולא מצאו דבר: ויאמר לא טוב הדבר אשר
 אתם עשים הלא בוראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו: ונס
 אני אחיו ונערי נשים בהם כסף ורגן נעזבה הא אלהי משא הנה:
 השיבו לא להם בהיום שדתיים פרמיהם ויתיהם וכתיהם ומאת הכסף
 והרגן התינוש והצדור אשר אתם נשים בהם: ויאמרו נשיב
 וקחם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הפרתים וא
 ואשביעם לעשות פדבר הזה: גם חצני נעמתי ואמרה ככה ונער
 האלהים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מפיתו ומיגיעו ו
 וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש ה
 העם פדבר הזה: גם מיום אשר צוה אלהי להיות פתם בארץ יהודה
 משנת עשרים וער שנת שלשים ושתיים לא ראתה שסתא המלך שנים ש
 שתיים עשרה אני ואחי להם הפחה לא אכלתי: ונפחות הראשונים
 אשר-

אשר לפני וזכבירו על העם ויקחו מהם בלחם ויון אחר כסף שקלים
 ארבעים גם נעריהם שלמו עליהם ואני לא עשיתי כן מפני וראת א
 אלהים: וגם כמלאכת החומה הזאת החזקתי ושהה לא נקינו וכל
 נערי קבוצים שם על המלאכה: ותיהודים והסגנים מאה וחמשים
 איש ותבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתנו על שלחתי: ואשר
 היה נעשה ליום אחד שור אחר צאן שש-בררות וצפרים נעשו לוי ובוין
 עשרת ימים בכל יום לתרבה ועס זה לחם הפחה לא בקשתי כר כברה
 העברה על העם הזה: זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי
 א על העם הזה: ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה
 ולגשם הערכי וליתר אויבינו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרץ ג
 גם עריעתה הריא דלתות לא העמתי בשערים: וישלח סנבלט
 וגשם אלי לאמר לכה ונעזרה וחדו בפפרים בבקעת אונו והמה ח
 חשבים לעשות לי רעה: ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה
 גדלה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר אהיה ו
 ויגדלו אליכם: וישלחו אלי פדבר הזה ארבע פעמים ואשוב אותם
 ח פדבר הזה: וישלח אלי סנבלט פדבר הזה פעם תמישית את-
 נערו ואגרת פתחה ברו: פתוב בזה בגוים נשמע ונשימו אמר אתה
 ותיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה היה להם ל
 ולמלך פדברים האלה: ונס נביאים העמדת לקרא עליך
 בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך פדברים האלה וע
 ועתה לכה ונעצה וחדו: ואשלחה אליו לאמר לא נתיח פדברים
 האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה בודאם: כי כלם מוראים
 אותנו לאמר ירפו יריהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידך:
 ואני באתי בית שמעיה בן גדליה בן סנבלט ונחוא עצור ויאמר נעור
 אל בית האלהים אל מוך החיכל ונסגרה דלתות החיכל כי כאים לה
 להרגך ולקח באים להרגך: ואמרה האיש פמוני וברח ממי כמוני
 אשר יבוא אל החיכל וחי לא אבוא: ואפריחה והנה לא אלהים
 שלחו כי חנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: למען שכור הוא
 למען אירא ואעשה כן ונשאתי ותיח להם לשם רע למען יחרפוני:
 זכרה אלהי לטובה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועריה הנביאים ו
 וליתר

החזיק מנניה בן חנניה ונעבדו וירושלם עד החומה הרחבה : ועל-
 ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך וירושלם : ועל ידם החזיק
 ידנה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חמישי בן חשכניה : מכה
 שנית החזיק מלכה בן חלם וחשיב בן פחת מואב ואת מגדל התנ
 הפתורים : ועל ידו החזיק שלום בן הלואש שר חצי פלך וירושלם
 והוא נכתיב : את שער הגוא החזיק חנון וישבי ונח המה בנהו
 ויעמידו בלתינו מנעליו וכריתיו ואלף אמה בחומה עד שער השקנז
 ואתו שער האשפות החזיק מלכה בן רכב שר פלך בית הכפרים :
 ובנהו ויעמיד בלתינו מנעליו וכריתיו : ואת שער העין החזיק שלון
 בן בל חזה שר פלך המצפה הוא ובנהו וישלנו ויעמידו בלתינו מנ
 מנעליו וכריתיו ואת חומת ברכת השלח לגן המלך ועד המעלות הו
 הוזרות מעיר דוד : אחריו החזיק נחמיה בן עזבון שר חצי פלך
 בית צור עד נגד כפר דוד ועד הכרחה העשומה ועד בית הגפרים :
 אחריו החזיק הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשכיה שר חצי פ
 פלך קעילה לפלכו : אחריו החזיק אחיהם בני בן חננד שר חצי פ
 פלך קעילה : ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מכה שנית
 ממלך עלת הנשק המקציע : אחריו חחרה החזיק ברוך בן זבי מכה
 שנית מן המקציע עד פתח בית אל וישב הכהן הגדל : אחריו החזיק
 מרמות בן אוריה בן חקוז מכה שנית מפתח בית אל וישב ועד תכלית
 בית אל וישב : ואחריו החזיק מפתים אנשי הכפר : אחריו ב
 החזיק בנימן וחשיב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענ
 ענניה אצל ביתו : אחריו החזיק בניו בן חננד מכה שנית מבית
 עזריה עד המקציע ועד הכפר : פלל בן אוני מנגד המקציע והמגדל
 הויצא מבית המלך העליון אשר לחצר המספרה אחריו ברה בן פרגש :
 והנתינים היו ושיבים בעפל עד נגד שער המים למזרח
 והמגדל הויצא : אחריו החזיק חקעום מכה שנית מנגד המגדל כה
 הגדול הויצא ועד חומת העפל : מעל שער הסוסים החזיק מפתים
 איש לנגד ביתו : אחריו החזיק עזוב בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק
 שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח : אחריו החזיק מנניה בן שלמיה
 וינזן בן צלף הששי מכה שני אחריו החזיק משלם בן פרכיה נגד נ
 נשכחו :

ויעמיד
פ

אחריו
פ

ל נשבתו : אחריו החזיק מלכה בן חצרי על בית הנתינים והרכלים
 כנגד שער הממקד ועד עלית הפנה : ובין עלית הפנה לשער הצאן
 החזיקו הצרפים והרכלים : ויהי כאשר שמע סכבלט פראנחני
 בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעני על היהודים :
 ויאמר לפני אהיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים ה
 העובדי להם חזקתו היכלו כיום היתנו את האבנים מערמות העפר
 ויחמה שרופות : וטוביה העמני אצל ויאמר גם אשר הם בונים
 לה אס ועלה שיעל ופרץ חומת אבניהם : שמע אלהינו כתינו בתוך
 וישב הרפתם אל ראשם והנם לבזה בארץ שבניה : ואל תכס על-
 עינם ותסאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים : ויבנה
 את החומה ותקשר כל החומה עד הציה ויהי לב לעם לעשות :
 ויהי כאשר שמע סכבלט וטוביה והערכים והעמנים
 והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם כירחלו הפרצים לה
 ותסתם ויחר להם מאד : ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם
 ולעשות לו תועה : ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם וימם
 ולילח מפניהם : ויאמר ויהודה כשל פת הסבל והעפר הרבה ויאמחני
 ה לא נוכל לבנות בחומה : ויאמרו צרינו לא ירעו ולא יראו עד אשר
 נבוא אל הוכם ותרצנום וחשבנו את המלאכה : ויהי כאשר
 באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות
 אשר תשובו עלינו : ואעמיד מפתחות למקום מאחרי לחומה
 בצדויהם ויעמיד את העם למשפחות עם חרבתיהם רמחיהם וקש
 וקשתיהם : וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל-
 יתר העם אל תיראו מפניהם את ארצי הגדול והנורא זכרו והתחמו ע
 על אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם :
 ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ונפר האלהים את עצתם
 ונשב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו : ויהי מן היום ההוא
 חצי נערי עטים במלאכה ויחצו מחזיקים והרמחים הסגנים והקשתות
 והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה : הבונים בחומה
 והנשאים בסבל עמדים פאחת ידו עשה במלאכה ואחת מחקת הש
 השלח : והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והחוקע
 בשופר III 20

לה

א

ה

י

ויהי כשמעו את הדברים האלה ושבתו ואכלה ואתאכלה ימים ואהי
צם ומתפלל לפני אלהי השמים : ואמר אנא יהוה אלהי השמים ה
האל הגדול והנורא שמר הבית וחסר לאהבו ולשמרו מצותיו :
תהי נא אונק לשבת ועניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר א
אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדך ומתודה
על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו :
הכל תכלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת הדקים ואת המשפטים
אשר צוית את משה עבדך : וזכרנא את הדבר אשר צוית את משה
עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים : ושבתם אלי
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נחמכם בקצת השמים משם
אקבלם והבאתים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם :
והם עבדך ועמך אשר פוית בכרך הגדול ובגוף החזק : אנא ארני י
תהי נא אונק לשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדך החפצים ל
ליראת את שפך ונצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני הא
האיש הזה ואני הויתי משקה למלך : ויהי בחודש א
ב יסין שנת עשרים לארמחשסתא המלך גזן לפניו ואשא את היותו ו
ואתנה למלך ולא חיייתי רע לפניו : ויאמר לי המלך מדוע פניך
רעים ואתה אינך חולל אין זה כיראם רע לב ואירא הרבה מאד :
ויאמר למלך המלך לעולם יהיה מדוע לא ירעו פני אשר תעיר בית
קברות אבתי חרבה ושערת אבלי באש : ויאמר לי המלך על מה זה
אתה מבקש ואחפלה אל אלהי השמים : ויאמר למלך אם על
המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר ק
קברות אבתי ואבננה : ויאמר לי המלך וישגלו וישבת אצלו ערמתי
יהיה מחלדך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן :
ויאמר למלך אם על המלך טוב אצרות יהוה לי על פחות עבר הנהר
אשר יעבורוני עד אשר אבוא אל יהודה : ואצרת אל אקף שמר
הפרש אשר למלך אשר יתדלו עמים לקרות את שערי הביירה אשר
לפית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתד לי המלך כפר אלתי
הטובה עלי : ואבוא אל פחות עבר הנהר ואתנה להם את
אצרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים :

וישמע

וישמע סנבלט חרני וטוביה העבד העמלי וירע להם רעה גדלה אשר
בא אדם לבקש טובה לבני ישראל : ואבוא אל יהושלם ואהי
שם ימים שלשה : ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא
הנרתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי
כי אם בהמה אשר אני רכב בה : ואצאה בשער הדיא לילה
ואל פני עין חפזין ואל שער האשפות ואהי שבר בחומת ירושלם אשר
המי פרוצים ושעריה אפלו באש : ואעבר אל שער העין ואל
ברכת המלך ואין מקום להמת לעבר תחתי : ואהי עלה בנחל
לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הדיא ואשוב : והסגנים
לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולפוזרים ולחרים ול
ולסגנים וליתר עשה המלאכה ער כן לא הנרתי : ואומר אלהם אתם
ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש
לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה : ואגיד להם את
יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר לי ויאמרו כ
נקום ובנינו ונחזקו ויהים לבובה : וישמע סנבלט חרני וטוביה
העבד העמלי וגשם הערכי וילענו לנו ויכוזו עלינו ויאמרו מה הדבר ה
הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים : ואשיב אתם
דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יגלוח לנו ואנחנו עבדיו נקום ו
וכנינו ולכם אין חלק וצנקה וזכרון בירושלם :
ויום אלישיב כהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער
הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו וער מגדל המאה קדשוהו עד מ
סגדל חננאל : ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנות זכור בן
אמרי : ואת שער הדגים בנו בני הסננאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו
מנעוליו וכריחיו : ועל ידם החזיק מרמז בן אריה בן הקוז ועל
ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיבאל ועל ידם החזיק צדוק בן
בענא : ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריים לא תביאו צורם
בעברת אדניהם : ואת שער הישנה החזיקו ויבדע בן פסח ומשלם
בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו וכריחיו : ועל ידם
החזיק מלטיה הנבעלי וידון המלנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת
עבר הנהר : על ידו החזיק עזיאל בן חרתיה צורפים ועל ידו
החזיק

ועתה בנותיכם אל תתנו לבנותיהם אל תשארו לבנותיכם ולארת
תדרשו שלכם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ
והורשתם לבניכם עד עולם: [אחרי כל הבא עלינו במעשינו
הרעים ובאשמתנו הגדלה כפי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונ
נתתה לנו פליטה כזאת: הנשוי להפר מצותיך ולהתחתן בעמי
התעבות האלה הלאו תאמר בני עד פלה לאין שארית ופליטה
וזהו אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כתיבם הנה הננו

לפניך באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת:
וכהתפלל עזרא [כהתרוחו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו א
אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כירכו העם הרבה
בכה: [ועין שכניהו כד יוראל מבני עולם ויאמר לעזרא אנתנו
מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות משפי הארץ ועתה ישמנה לו
לישראל על זאת: ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים
והנולד מהם בעצת אדני ונתרדום במצות אלהינו וכתורה ועשה:
קום כירע לך הדבר ונאנתנו עמך חזק ועשה: ונקם עזרא וישבע ה
את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הנה וישבעו:

ונקם עזרא מלפני בית האלהים ולך אל לשפת יהונתן כד אלישיב
והלך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה:
ועברו קול כיהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ וירושלם:
וכל אשר לא יבוא לירושלם תמים בעצת השרים [וחזקנים וחרם כל
רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ונקבצו כל אנשי יהודה ובנימן
וירושלם לירושלם תמים הוא הודש תשיעי בעשרים בחודש וישבו כל
העם ברחוב בית האלהים מרעוים על הדבר ומתנשמים:
ונקם עזרא מהן ויאמר אלם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות ל
הוסוף על אשמת ישראל: ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם
ועשו רצונו ויחבר לו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: ונענו
כל הקהל ויאמרו קל גדול כן כדברך עלינו לעשות: אבל העם
רב ועתה נשמים ואין פת לעמוד כחוצץ והמלאכה לא ליום אחד ולא ל
לשנים כי הרבינו לפשע בדבר מזה: ועמדו נא שרינו לכל הקהל
וכל אשר כערינו הרשוי נשים נכריות ונא לעתים מזמנים ועמחם:
וקטר

ויד

וקטר עיר ועיר ושפתיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר ה
טו הנה: אף ונתן כד עשה אל ויחזיק בדתקה עמרו על זאת ומשלם
ושפתי חלני עורם: ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא מהן אנשים
ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחודש ה
העשירי לריוש הדבר: ויכלו בכל אנשים השיבו נשים נכריות עד
יום אחד לחודש הראשון: וימצא מבני הכהנים אשר השיבו
נשים נכריות מבני ישוע בן יוצרק ואחיו משיה ואליעזר ונריב וגד
וגדליה: ונתקו ידם להוציא נשיותם ואשמים איל צאן על אשמתם:

כ ומבני אמר חנני וזכריות: ומבני חרם מעשית ואלה ושמעיה ויחזאל
ועזיה: ומבני פשחור אלויעני משיה ושמעאל נתנאל ויזבד
ואלעשה: ומן חלויים ויזבד ושמעיה וקלית הוא קליטא פתחה יהודה
ואר עזר: ומן המשוררים אלישיב ומן השערים שלם ומלם ואורי:
כח ומישראל מבני פרעש רמיה ויהויה ומלכיה ומימן ואליעזר ומלכיה
ובניהו: ומבני עילם מתניה וזכריה ויחזאל ועבדי וירמיה ואלה:
ומבני ותוא אלויעני אלישיב מתניה וירמיה וזבד ועזריא: ומבני בני
יהונתן חנניה זבי עתלי: ומבני בני משלם מלוך ועדיה ושוב ושאל

ל ורמות: ומבני פחת מואב ערנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל
ובנוי ומנשה: ובני חרם אליעזר ושיה מלכיה שמעיה שמעון: ובנימן
מלוך שמריה: מבני חשם מתני מתתה זכר אליפלט ורמי מנשה
לה שמעי: ומבני בני מעדי עמרם ואואל: בניה ברה כלוהוי: וניה מרמות
אלישיב: מתניה מתני ועשיו: ובני ובנוי שמעי: ושלמה ונתן
מ ועדריה: מכדבב ששוי שרי: עזרא ושלמהו שמריה: שלום אמריה
יוסף: מבני נבו ועיאל מתתה זבד ובינא ודן וואל בניה: כל אלה
נשארו נשים נכריות ויש מהם נשים ויש יומי בנים:

א רבתי נחמיה כד כלה ויהי בחודש כסלו שנת עשרים א
ב ואני היותי פשוטן הבריה: ונבא חנני אחר מאחי הוא ונאשים
מיהודה ואש אלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השכי ועל יר
ירושלם: ויאמרו לו הנשארים אשר נשארו מן השכי שם במדינה
ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתי באש:
ויהי 1 20

כלוהו
ב
ועשוי
מ
ירושלם
פ

הזכרים : ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה נשים הזכרים : ומבני עזרא
ובני זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים : ומבני עזרא
יחזקן בן חקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים : ומבני ארבעה אחותנים
ואלה שמותם אלישאל ושבעיה ועמם ששים הזכרים :

יעיאל
ק

ומבני בני עזרי ונבור ועמם שבעים הזכרים : ואקצבם אל הנחרא
הבא אל ארזא ונחנה שם ימים שלשה ואכניע בעם ובכלהים ומבני ל
לוי ראמצאתי שם : ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאחנתן
וליריב ולאנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליוזריב ולאנתן
מכויים : ואוצאה אותם על אדני הראש בכספיה המקום ואשימה

נאצוה
ק

כפיהם דברים לרבר אל אדני אחיו הנתינים בכספיה המקום להביא
לנו משרתים לבית אלהינו : ונביאו לנו כנר אלהינו הטובה עלינו
איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרבוה ובניו ואחיו שמונה ע
עשר : ואת השבויה ואתו ושעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים :

ומן הנתינים שנתן הויד ותשרים לעברת הלויים נתינים כ
מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות : ואקרא שם צום על הנחרא
אחוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו רחם ושלח לנו ולטפנו ול
ולכל רכושנו : כי בשתי לשאל מן המלך חיל ופרשים לעזרו
מאויב בדרך פראטנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו : לט
לטיבה ועזו אפיו על כל עוביו : ונצוימה ונבקשה מאלהינו על זאת
ועתה לנו : ואבדילה משרי הפדנים שנים עשר לשרבוה השבויה

ואשקלה ועמם מאותים עשרה :

ק

ואת הכלים תרומת בית אלהינו החרימו המלך ויעצו ושריו וכל יוש
ישראל הנמצאים : ואשקלה על ידם כסף פברים שש מאות

וחמישים וכל כסף מאה לכפרים וזה מאה כפר : וכפוריו וזה
עשרים לאורכיים : אף וכל נחשת מצהב טובה שנים חמורות פתח :

ואמרה אליהם אתם קדשי ליהוה והכלים קדש ותכסף ותזהב
נדרת ליהוה אלהי אבותיכם : שקרו ושמו עד השקלו לפני שרי
הפדנים והלויים ושרי האבות בירושלם הלשכות בית יהוה : ו
קבלו הפדנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם ל
לבית אלהינו : ונסעה מנחרא אחוא בשנים עשר לחרש

הראשון

הראשון ללכת לירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצאנו מקפ אויב ו
ואורב על הדרך : ונבא לירושלם ונשב שם ימים שלשה : וביים
הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן דא
אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמם יונבר בן ישוע וזעוריה בן
בניו הלויים :

לח

במספר במשקל לכל ונכתב כל המשקל בעת
ההוא : הִבֵּיאוּ מִהַשְּׁבִי בְנֵי־הַגּוֹלָה הַקְּרִיבוּ עִלּוֹתַי לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
פְּרִי־שָׁמַיִם עֶשֶׂר עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֵילִים תְּשַׁעִים וְשִׁשָּׁה כִּבְשִׂים שְׁבַעִים
וְשִׁבְעָה צִפְרֵי תַּפְסַת שָׁנִים עֶשֶׂר הַכֹּל עוֹלָה לַיהוָה :

א

וַיִּתְּנוּ אֶת־תְּרֵי הַמֶּלֶךְ לְאַחַשְׁדָּרְפַּנִּי הַמֶּלֶךְ וּפְתוּחֹת
עֵבֶר הַנְּחָר וּנְשֵׂאוֹ אֶת־הַעַם וְאֶת־בֵּית הַאֱלֹהִים : וּכְכֹלֹת אֱלֹהִים נִגְשָׂו
אֵלֵי הַשָּׂרִים לֵאמֹר לֹא נִבְדָּד לֹו הַעַם יִשְׂרָאֵל וְהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם מֵעַמִּי הַ
הָאָרְצוֹת כְּתֻבָתֵיהֶם לִכְנַעֲנֵי הַחַיִּי הַפְּרָזִי הַיְבוּסִי הַעַמְנִי הַמַּאֲבִי הַמַּצְרִי
וְהָאֲמֹרִי : כִּי־נִשְׂאוּ מִבְּנֵיהֶם לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְהַתְּעַרְבוּ זֶזַע
וְקָדַשׁ בַּעֲמֵי הָאָרְצוֹת וַיַּךְ הַשָּׂרִים וְהַסְּנִינִים הַיְהוּדָה בַּמַּעַל הַזֶּה רֵאשׁוֹנָה :

וְכִשְׁמַעִי אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת־בְּגָדֵי וּמַעִילִי וְאִמְרַטָּה מִשַּׁעַר ר
רֵאשִׁי וְקָנִי וְאִשְׁבַּח מְשׁוּמִם : וְאֵלֵי יֹאסִפוּ כָּל חַרְדַּבְּכֵי אֱלֹהֵי־י
יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וְאֵנִי יֹשֵׁב מְשׁוּמִם עַד לְמַנְחַת הָעָרִב : וּבְמַנְחַת
הָעָרִב קָמַתִּי מִתְּעִמְיָתִי וּבְקָרְעֵי בְגָדֵי וּמַעִילִי וְאִכְרַעַה עַל־בְּרַפְי וְאִפְרַשָּׁה
כְּפִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי : וְאִמְרַה אֱלֹהֵי בְשִׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי־לְהַרִים אֱלֹהֵי פְנֵי
אֲרִיבֵי כִי עֲלִיתִינוּ רַבּוֹ לְמַעַלְהָ רֵאשׁ וְאִשְׁמַתְנוּ גְדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם : מִימֵי
אֲבֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּאִשְׁמַח גְדֻלָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֲלִיתֵנוּ נִלְגַּו אֲחֵנֵנוּ מ
מִלִּבְנֵינוּ כְּהִנֵּינוּ בְּיַד מַלְכֵי הָאָרְצוֹת בְּחָרִב בְּשָׁבִי וּבְכַפּוֹה וּבְקִשְׁת פְּנִים כ
פְּהַיִּים הַזֶּה : וְעַתָּה כַּמַּעַשׂ רַע הַיְהוּדָה תַּחֲלַה מֵאַתִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשָּׂאִיר
לָנוּ פְּלִיטָה וְלִחַת לָנוּ וְיָדוּ בַּמַּקְדָּשׁ קִשְׁוֹ לְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְלִחַתְנוּ
מִחַי מַעַשׂ בַּעֲבָרְתֵנוּ : כִּי־עַבְרִים אֲנַחְנוּ וּבַעֲבָרְתֵנוּ לֹא עֲזַבְנוּ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁעֲלֵינוּ חֶסֶד לִפְנֵי מַלְכֵי פָרַס לְחַת־לָנוּ מִחוּה לְרוּסִים אֶת־בֵּית אֵל
אֱלֹהֵינוּ וְלִהְעִמִּיד אֶת־חַרְבֵּנוֹ וְלִחַת־לָנוּ גֵדֵר בַּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם :

וְעַתָּה מִה־נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ אֲחֵרֵי־זֹאת כִּי עֲזַבְנוּ מַעֲוָתוֹךְ : אֲשֶׁר צִוִּיתָ בְּיַד
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לְרִשְׁמָהּ אָרֶץ נִדְחָה הִיא
בְּנֵהַת עַמֵּי הָאָרְצוֹת בְּחוֹעֲבַתֵיהֶם אֲשֶׁר מֵאֲחֵה מַחַה אֶל־פָּה בְּשִׂמְאַתֶּם :

וְעַתָּה

וְעַתָּה

בית אלהא דנה פתרון : ותקרו ונתפלה בית אלהא דנה תורין מאה
 דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחשיא על כל ישראל ת
 הרע עשר למנין שבט ישראל : ותקינו כהנא בפלגתהון ולניא
 כמולקתהון על עבירה אלהא די בירושלם ככתב ספר משה :
 ויעשו כגון הגולה את הכסא בארבעה עשר לחדש הראשון : פי כ
 המצוי תפתנים ותלויים מאחד כלם סחורים וישתמו הפסח לכל בני ה
 הגולה ולא אחיהם תפתנים ותלויים : ויאכלו בני ישראל השבים
 מהגולה וכל הנבחר ממשמאת גוויר הארץ אליהם לירושלם אלהי י
 ישראל : ויעשו חגיגות שבעת ימים בשמחה פרשמם ויהוה וחסב
 לב מלך אשור עליהם לחגן ויהם כמלאכת בית האלהים אלהי יש
 וישראל : ואחר הדברים האלה כמלכות ארפתחשתא א
 מלך פרס עזרא בן שרה בן עזריה בן חלקיה : בן שלום בן צדוק
 בן אחיטוב : בן אמריה בן מכוות : בן זרתיה בן עזריה בן
 בקי : בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש : הוא ה
 עזרא עלה מביבל והוא סופר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי
 ישראל ונתן לו המלך כיר יהוה אלהיו עליו כל בקשתו : ויעלו
 מבני ישראל ומן הכהנים ותלויים ומשקרים ותשערים ותנתינים אל
 ירושלם בשנת שבע לארפתחשתא המלך : ויבא ירושלם
 בחדש תמישי היא שנת השביעית למלך : פי באחד לחדש הראשון
 הוא יסר המעלה מביבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיר א
 אלהיו הטובה עליו : פי עזרא הכין ללבו לירושלם את תורה יהוה י
 ולעשות וללמד בישראל חק ומשפט : ונהי פרשון הנשתתן אשר
 נתן המלך ארפתחשתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה ו
 וכתב על ישראל : ארפתחשתא מלך מלכא לעזרא כתנא ספר
 דתא דראלה שמיא אמיר וכענת : מני שים טעם די כל מתורגב
 במלכותי מדעמא ישראל וכתנודו ולניא למלך לירושלם עמר ונהי :
 כל קבל די מדקם מלכא ושבעת עשהיל שליח לבקרה על יהודי ו
 ולירושלם ברת אלה די בינה : ולהיבלח כסא ויהי די מלכא טו
 ויעשויה התגדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה : וכל כסא ויהי
 די תהשפח בכל מדינת בכל עם התגדבות עמא וכתנא מתגדבו ל
 לבית

טו לבית אלהם די בירושלם : כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא
 דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבקה ד
 די בית אלהם די בירושלם : ומה די עליה על אחיף וישב בשאר
 כספא ודרכה למעבר כרעות אלהם תעבדו : ומאנא דרמתהון
 לך ולרחץ בית אלהם השלם קרם אלה ירושלם : ושאר חשבות
 בית אלה די ופל לך למתן תתמן מן בית גבני מלכא : ומני אנה
 ארפתחשתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נדרה די כל די
 ושא לכתוב עזרא כתנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא ותעבר :
 כ עד כסף ככרין מאה ועד חנטיין כורין מאה ועד חמר בתין מאה ועד
 בתין משח מאה ומלח די לא כתב : כל די מן טעם אלה שמיא
 ותעבר אר רודא לבית אלה שמיא דירלמה להוא קצף על מלכות מ
 מלכא ובגוהי : וילכם מתודעין די כל כהנאי ולניא זפריא הרעא
 נתניא ופלחי בית אלהא דנה מנרה כלל ותלך לא שליש למרמא ע
 עליהם : ואנת עזרא כחכמת אלה די בינה מי שפטיין ורנין
 די להון קאנין לכל עמא די בעבר נדרה לכל ידעי דתי אלה די לא
 ויע תודעין : וכל די לא להוא דתא דיר אלה
 ורתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבר מנה הן למות הן לשרט
 כה הן לעשן נכסין ול אסורין : כרוד יהוה אלהי
 אכתינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר ביר
 בירושלם : ועלי השם חסד לפני המלך ויעצויו וילכל שרי המלך
 הגברים ואני התחזקתי כיר יהוה אלהי עלי ואקצצה מישראל רא
 א ראשים לעלות עמי : ואלה ראשי אבותיהם ח
 והתחשם העלים עמי במלכות ארפתחשתא המלך מביבל : מכני
 פינחס גרשם מכני איתמר דניאל מכני דגיר חמוש : מכני שכניה
 מכני פרעש זכריה ועמו התחש זכריהם פאה וחקשים : מכני
 ח פחת מואב אלוהעזני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים : מכני שכניה
 בן יהויאל ועמו שלש מאות הזכרים : ומכני עזין עבר בן זונתן
 ועמו חמשים הזכרים : ומכני עילם ושעיה בן עתליה ועמו שבעים
 הזכרים : ומכני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שלשים
 הזכרים : מכני יואב עזריה בן יהויאל ועמו מאתים ושכניה עשר
 הזכרים : 111 פו הזכרים :

והוריא ובטלו בארבע וחיל : בארין כשלת עבדות
 בית-אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת פרתין למלכות דריוש
 ה מלך פרס : והתנחיו חגי נביאה וזכריה בר-עזרא א
 כבניאם על-יהודיא די ביהוד ובירושלים בשם אלה ישראל עליוהו :
 בארין קמו ורפבל בר-שאלתיאל וישוע בר-יודק ושריו למבנא בית
 אלהא די בירושלים ועמהו נביאיא דיר-אלהא מסעדין להוין : ביה
 זמנא אתח עליוהו פתני פחת עבר-נהרה ושתר פונוי וכנותהוין וכן א
 אמרין להם מן שם לכם טעם פותא דנה למנא ויאשרנא דנה לש
 לשכללה : ארין כנמא אמרנא להם מן-אנון שמהת גבריא דיר-דנה
 כנינא בנין : ועין אלהם הות על-שבי יהודיא ולא כטלו המו-ער ה
 שבעא דריוש והך וארין ותיבון נשתבא על-דנה : פרשגו אצרתא
 דירשלת פתני פחת עבר-נהרה ושתר פונוי וכנותה אפרסכיא די בע
 בעבר-נהרה על-ריוש מלכא : פתגמא שלחו עליוהו וכדנה פתיב
 בניה דריוש מלכא שלמא כלא : ידעו להווא למלכא דיר-אלנא
 ליהוד מדינמא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אכן גלל ואע מתשם ב
 ככתליא ועבדמא רך אספרנא מהעברא ומצלח ביהרם : ארין
 שאלנא לשביאי אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם פותא דנה
 למבניה ויאשרנא דנה לשכללה : ואף שמהתהם שאלנא להם י
 להודיעיהך די נכתב שם גבריא די בראשם : וכנמא פתגמא
 התיבונא לממר אנתנא המו עברוהו די-אלה שמיא וארעא ובנון כי
 פותא דיר-הוא בנה מקדמת דנה שנין שיגאן ומלך לוישראל רב בנהו ו
 ושכללה : להן מדי די חריוו אברתנא לאלה שמיא והב המו פיר
 נבוכדנצר מלך-בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל :
 ברם בשנת חדה לכוש מלכא די בבל פורש מלכא שם טעם בית-א
 אלהא דנה לבנא : ואף מאניא די-בית אלהא די דרבה וכספא די
 נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלים והיבל המו להיכלא די בבל ה
 הנפק המו פורש מלכא מן היכלא די בבל והיבו לששפצר שמה די פ
 פחה שמה : ואמר להו אלה מאניא שא אול-אתה המו בהיכלא די טו
 בירושלים ובית אלהא ותבנא על-אתרה : ארין ששפצר רך אלה ורב
 אשאי די בית אלהא די בירושלים ומן ארין וער-כנן מתבנא ולא ש
 שלים :

שלים : וכלן הן על-מלכא טב ותיבקר בבית גנויא די-מלכא תמא
 די בכבל הן איתי די-מך פורש מלכא שים טעם למבנא בית-אלהא רך
 א בירושלים ורעות מלכא על-דנה ישלח עלינא : בארין דריוש י
 מלכא שם טעם ובקרוי בבית ספרא די גנויא מהחתין תמא בבבל :
 והשתבח באחמא בבירתא די כמרי מדינתא מגלה חדה וכן פתיב ב
 פניה דכרונה : בשנת חדה לכוש מלכא פורש מלכא שם טעם
 בית אלהא בירושלים ביתא ותבנא אתר די-דכתיב דכתיב ואשוהי מ
 מסובלין רומה אפיון שמיין פתיה אמיון שמיין : נרפכוין דיראבן גלל
 ה תלמא וכרפך די אע חרת ונתקמא מן בית מלכא תתיבב : ואף מאני
 בית-אלהא די דרבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די-כור
 בירושלים והיבל לבבל ותיבון ויחד להיכלא די בירושלים לאתרה ו
 ומחת בבית אלהא : כנן פתני פחת עבר-נהרה ושתר פונוי וכנותהוין
 אפרסכיא די בעבר-נהרה רחוקין דיו מן-תמא : שפכו לעבדות בית
 אלהא רך פחת והוריא ולשבי יהודיא בית-אלהא רך ובנון על-אתרה :
 ומני שים טעם למא די-תעברוין עם-שבי יהודיא אלה למבנא בית-א
 אלהא רך ומנכסי מלכא די מרת עבר-נהרה אספרנא נפקתא תהוא מ
 מתנהבא לגבריא אלך די לא לבטלא : ומה חשיון וכני חורין ודכרין
 ואמרין לעלון לאלה שמיא חנפין מלח חמר ומשח כמאמר כתנא ד
 די-בירושלים להוא מתיבב להם וום ביום די-לא שליו : דיר-הוין י
 מהקרבוין ניוחחין לאלה שמיא ומצלחין לחיו מלכא ובנהו : ומני
 שים טעם די כל-אנש די יהשנא פתגמא דנה ותנסח אע מן-פיהו חוקף
 ותמא עליו ובתה נולו והעבר על-דנה : ואלהא די שפן
 שמה תמא ומזר כל-מלך ועם די ישלח ידה להשניא לחבלה בית-א
 אלהא רך די בירושלים אף דריוש שמת טעם אספרנא יהעבר :
 ארין פתני פחת עבר-נהרה שתר פונוי וכנותהוין לקבל דירשלת דרי
 דריוש מלכא כנמא אספרנא עברו : ושבי יהודיא בנין ומצלחין
 כבנבואת חגי נביאה וזכריה בר-עזרא ובנו ושכללו מן-טעם אלה יש
 ישראל ומטעם פרש ודריוש וארתה שמתא מלך פרס : ושציא
 פותא דנה ער וום תלתה ליתא אדר די-היא שנת שת למלכות דריוש
 מלכא : ועברו בני-ישראל כתנא ולווא ושאר בני-גלווא תנפת
 בית

מעמי הארצות ועל עליו עלות ליהנה עלות לבקר ולערב : ויעשו את הנה הספות בפתוח עלות יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו ואחריו עלת המזר ולחרשים ולכל מועדי יהנה המקדשים וכל מהתקרב נדבך ליהנה : מיום אחד לחמש השבעי החלו להעלות עלות ליהנה ויכל יהנה לא יסד : ויהנה כסף לחצקים ולחרשים ומאכל ומשחה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים ופוא קרשיון פורש מלך פרס עליהם : ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו ורפבל בן שלמיהאל וישוע בן יוצבק ושאר אחיהם הפתנים והלויים וכל הבאים מהשבי וירושלם ויעמידו את זה הלויים מן עשרים שנה ופעלה לצמצ על מלאכת בית יהנה : ויעמד ישוע בניו ואחיו קרמיהאל ובניו בני יהונה באתו לצמצ על עשה המלאכה בבית האלהים בני הנדב בנייהם ואחיהם הלויים : ויסדו הפנים את היכל יהנה ויעמידו הפתנים מלבשים בחצוצרות והלויים בני אסף במצללותם להלל את יהנה על ידי מלך ישראל : ויענו בתלל ובהודות ליהנה כי טוב מירועלם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בתלל ליהנה על חסד בית יהנה : ורבים מהפתנים והלויים וראשי האבות הנקנים אשר ראו אתהפית הראשון כיסדו זה הפית כפענייהם בקים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול : ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה ונקול נשמע ער למרחוק :

ויעשו צרי ויהנה ובנומן כירכני הגולה בפנים היכל ליהנה אלהי ישראל : ויעשו אל ורפבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו וזהים מימי אסר חרון מלך אשור המעלה אתנו פה : ויאמר להם ורפבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאל לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהנה אלהי ישראל כאשר צונו המלך פורש מלך פרס : והיו העם הארץ מרפים ויהי עמידתה ומביתים אותם לבנות : וסכרים עליהם ויעשו להפר עצתם כל ימי פורש ה

ר
לו
פ

מלך פרס ועד מלכות דריגש מלך פרס : ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו פתכו שטנה על יושבי יהודה וירושלם : וכימי ארתחששתא כתב בשלם מחרת טבאל ושאר פנתי על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון פתוב ארמית ומתרגם ארמית : רחום בעל טעם ושמשו ספרא כתבו אגרא חדא על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא : ארין רחום בעל טעם ושמשו ספרא ושאר כנותהון ויניוא ואפרסתכיא טרפלאו אפרסיא ארפנו בבלוא טישנכיא ודנא עלמא : ושאר אמלא די הגלי אספנר רבא ונקריא והותב הפו בקריה די שמרון ושאר עבר נהרה וכענת : רנה פרשגן אגרתא די שלתו עלוהי על ארתחששתא מלכא עברויך אנש עבר נהרה וכענת :

ארכויה
פ

ויריע להוא למלכא די והוריא די סליקו מד לתת עלינא אתו לירושלם קריתא מרדמא ובאישתא פנן ושוריא שכלילו ואשגיא וחיטוי : פען ויריע להוא למלכא די חן קריתא דך התבנא ושוריא ושתכל לון מנדה בלו והדר לא יתנון ואפתם מלכים תהנוק :

פען כל קבל די מלח היכלא מלחמא וערות מלכא טו לא אריד לנא למחזא על דנה שלחמא והודענא למלכא : די ובקר בספר דכרנא די אבהתך ותהשכח בספר דכרנא ותגדע די קריתא דך קריתא מרדא ומתנוקת מלכין ומדינן ואשתדור עברין פננה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך חרבת : מהודעין אלהנה למלכא די חן קריתא דך תתבנא ושוריא ושתכל לון לקבל דנה חלק בעבר כ נהרא לא איתי לך : פתנמא שלח מלכא על רחום

בעל טעם ושמשו ספרא ושאר כנותהון די תכין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם ומעת : נשתנא די שלחתיך עלינא מפרש קרי קרמי ומני שים טעם ובקרין והשפחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מל מלכין מתנשאה וכרד ואשתדור מתעבר פה : ומלכין מקיפין חו על ירושלם ושלמיין בכל עבר נהרה ומדה בלו והדר מתוהב להון : פען שימו טעם לבסלא גבריא אלך ומריתא דך לא התבנא ער מגני ט טעמה יתשם : והוריא חוין שלו למעבר על דנה לכה ושגא חבלא לתנוקת מלכין : ארין מן די פרשגן נשתנא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשו ספרא וכנותהון אלוו ככהילו לירושלם על יחוריא

ב ואלה בני המדינה העלים משכי הגולה אשר א
הילה נכובתצור מלך צבל לבבל וישבו לירושלם ויהוה איש לע
העירו אשר באו עם זרבל וישוע נחמיה שניה רעלה מרדכי
בלשן מספר בני חרום בענה מספר אנשי עם ישראל בני
פרעם אלפים מאה שבעים ושנים בני שפטיה שלש מאות שבעים
ושנים בני ארץ שבע מאות חמשה ושלשים בני פחת ה
מואב לבני ישוע ויאב אלפים שמנה מאות ושנים עשר בני
עילם ארץ מאתים חמשים וארבעה בני יהוא תשע מאות וארבעים
וחמשה בני זבי שבע מאות וששים בני בני שש מאות ארבעים ו
ושנים בני בני שש מאות עשרים ושלשה בני עזר
ארץ מאתים עשרים ושנים בני ארניקם שש מאות ששים
וששה בני בניו אלפים חמשים וששים בני עדין ארבע מאות
חמשים וארבעה בני אמר ליוחזקיה תשעים ושמונה בני בניו טו
שלש מאות עשרים ושלשה בני יורה מאה ושנים עשר בני
חשם מאתים עשרים ושלשה בני גבר תשעים וחמשה בני כ
בית לחם מאה עשרים ושלשה אנשי נטפה חמשים וששה
אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה בני עזמות ארבעים ושנים
בני מרית ערים כפורה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה כה
בני הרמה ונבע שש מאות עשרים ואחד אנשי מכלס מאה
עשרים ושנים אנשי ביתאל והעו מאתים עשרים ושלשה בני
נכו חמשים ושנים בני מגביש מאה חמשים וששה בני עילם ל
אחר ארץ מאתים חמשים וארבעה בני חרם שלש מאות ועשרים
בני לוד חריו ואננו שבע מאות עשרים וחמשה בני ירחו שלש
מאות ארבעים וחמשה בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות לה
ושלשים הכרתיים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים
ושלשה בני אמר ארץ חמשים ושנים בני פשוור ארץ מאתים
ארבעים ושבעה בני חרים ארץ ושבעה עשר הלוים בני ישוע
וקרמיאל לבני חודוה שבעים וארבעה המשררים בני אסף מ
מאה עשרים ושמונה בני השערים בני שלום בני אמר בני שלמן
בני עקיב בני חטימא בני שבי הלל מאה שלשים ותשעה הנתינים
בני

בני ציחא בני השופא בני טבעות בני קרס בני סיעהא בני פרוז
מח בני לבנה בני הנבכה בני עקוב בני חגב בני שמלי בני חנן
בני זרל בני צחר בני ראיה בני רצין בני נקודא בני נגם בני
נ עזא בני פסח בני כסי בני סכנה בני מעונים בני נפסים בני נפוסים
בני ברוק בני הקופא בני חרוור בני בצלות בני מחורא בני חרשא ק
בני ברוקם בני סיסרא בני תמח בני נציה בני חטיפא בני עכר
נח שלמה בני ססי בני חספרת בני פרוניא בני ועלה בני דרקון בני
זרל בני שפטיה בני חפיל בני פכרת הצבים בני אמי כל הנתינים
ובני עברי שלמה שלש מאות תשעים ושנים ואלה
העולים מתל מלח תל חרשא כרוב ארץ אמר ולא יכלו להגיד בית א
ס אבתם וירעם אם מישראל הם בני דלה בני טוביה בני נקודא
שש מאות חמשים ושנים ומבני הכהנים בני חביה
בני הקוץ בני כרולי אשר לקח מבנות פרולי הגלעדי אשה ונקרא על
שמן אלה בקשו כתבם המתושים ולא נמצאו ויגלו מן
הכהנה ויאמר התרשמה להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים
עד עמר כהן לארמים ולתמים כל הקהל כאחד ארבע רבוא
סח אלפים שלש מאות ששים מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה
שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה והם משררים ומשררות
מאתים סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים
ארבעים וחמשה גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע מאות ועשרים ומראשי האבות בבואם
לבית יהוה אשר בירושלם התנדבלו לבית האלהים להעמידו על מב
מכונן ככחם נתנו לאוצר המלאכה ויהי דרכמניהם שש רבאות
וארץ וכסף מנים חמשת אלפים וכתבת להנים מאה
ע וישבו הכהנים והלוים ומן העלם והמשררים והשוערים והנתינים
א בעריהם וכל ישראל בעריהם ויצע חרש ג
השביעיו ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם
ונקם ישוע בן יוצבק ואחיו הכהנים וזרבל בן שאלתיאל ואחיו
ויבנו את מובח אלתי ישראל להעלות עליו עלות כפתוב כחזרת מ
משה איש האלהים ויכינו חמבתם על מכונתיו כי באימה עליהם
מעמי

וקצו אלה לחיי עולם ואלה להרפות לרצון עולם : ותמשכילים
 וזתירו פניהם הרקיע ומצדיקי הרפים כבוכבים לעולם ועד : ואתה
 דניאל סתם הדברים ותתם הספר ערעת קץ ושטו רפים ותרכה ה
 הדעת : וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמרים אחר הגה' ה
 לשפת היאר ואחר הגה' לשפת היאר : ויאמר לאיש לבוש הכהן ה
 אשר מפעל למימי היאר ערמתי קץ הפלאות : ואשמע את האיש
 לבוש הכהנים אשר מפעל למימי היאר וירם ומינו ושוארו אל הש
 השמים וישבע בתי העולם כי למועד מועדים וחצי ובכלות נפץ ירעם
 קדש תכלינה כל אלה : ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה
 אחרית אלה : ויאמר לה דניאל כירסתמים ותתמים הדברים ערעת
 קץ : ותפררו ותתלבנו ויצרפו רפים ורשיעו רשעים ולא יבינו כל
 רשעים ותמשכילים יבינו : ומעתה הסור התמיד ולתת שקוץ שמים ימים
 אלה מאתמים ותשעיסו אשרי המחכה ויגיע לימים אלה שלש מאות
 שלשים ותמשח : ואתה לה לבץ ותתנם ותעמדו לגל לקדץ הימים :

סכום פסוקי ספר דניאל שלש מאות
 וחמשים ושבע :

ובשנת

א ואתה לכו' מלך פרס לכלות דבר יהנה ספי ירמיה העיר יהנה אחר א
 יוח' פרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר :
 כה אמר מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהנה אלהי השמים
 והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה : מירכס
 מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלים אשר ביהודה ויבן את בית י
 יהנה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלים : וכל הנשא
 מכל המקומות אשר הוא גרשם ונשאורו אנשי מקמו בכסף ובזהב ו
 וברכוש ובכהמה עם הנב' לה לבית האלהים אשר בירושלים :
 ה ויקומו ראשי האבות ליהודה ויבנימו ותפתים ותלוים לכל העיר הא
 האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהנה אשר בירושלים :
 וכל סביבותיהם חוקו ביריחם ככלי כסף בזהב ברכוש ובכהמה ובמ
 ובמנדנות לבר על כל התנב' : ותמלך כורש הזצוא את כלי בית
 יהנה אשר הזצוא נבוכדנצר מירושלים ויתנם בבית אלהיו : ויוציאם
 כורש מלך פרס על יד מתרדת הזנב' ויספרם לששצור הנשיא לי
 ליהודה : ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלה
 מאלפים תשעה ועשרים : כפזרי זהב שלשים כפזרי כסף משנים
 ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלה : כל כלים לזהב ולכסף
 חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששצור עם העלות הגולה מ
 מקבל לירושלים :

אשר משל כי נפתח מלכותו ולאחרים מלבר אלה : ויחוק מלך ה
הנגב ומן שריו ויחוק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו : ולקץ שנים
ותחברו ובתי מלך הנגב תבא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא ת
תעצר כוח הירוע ולא יעמד ויורעו ותתקן היא ומכילתה ותלדנה ומח
ומחזקה בעתים : ועמד מנצח שרשיה כגון ויבא
אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק : וגם
אלהיהם עם נסכיהם עם כל יחמרתם כסף וזהב בשבי וביא מצרים
והוא שנים יעמד ממלך הצפון : ויבא במלכות מלך הנגב
ושב אל ארמתי : ויבניו ותגרו ואספו חילים רבים ויבא כוא
ושטף ועבר וישוב ויתגרה ער מעוה : ויתמרסר מלך הנגב ויצא
ולתחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב נתן המון בידו :
ונשא המון ירום לבקו ותפיל רבאות ולא יעזו : ושב מלך הצפון
והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בחרו גדול
וברכוש רב : ובעתים ההם רבים יעמדו על
מלך הנגב ויבני עמק פריצי עמק וישאיו להעמיד חזון ויבא 10
מלך הצפון וישפך כל לח ולכר עיר מבצרות ורעות הנגב לא יעמדו ו
ועם מכחיו ואין פח לעמד : ועש הבא אליו כרצונו ואין עומד
לפניו ויעמד בארץ חצבי וכלה בידו : ושנים פניו לבוא בתקף
כל מלכותו וישירים עמו ועשה ובת הנשים ותן לו להשחיתתה ולא ת
תעמד ולא לו תהיה : וישב פניו לאיים ולכר רבים
והשפית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ושיב לו : וישב פניו למעונו
ארצו ויבשל ויפיל ולא ימצא : ועמד על פניו מעביר נגוש הדר כ
מלכות ובונים אחרים וישבר ולא באפים ולא במלחמה : ועמד
על פניו נכח ולא נתנו עליו חור מלכות ויבא בשלוח והחזיק מלכות ב
בחלקלקות : ורעות השטף ישטפו מלפניו וישברו
וגם נגיד ברית : ומד התחברות אליו ועשה מרמה ועליו ועם
במעט גוי : בשלוח ובמשמני מדינה ויבוא ועשה אשר לא יעשו
אבותיו ואבות אבותיו בזה ושלל ורכוש להם ויבור ועל מבצרים יח
יחשב מחשבתו וערעת : ועל כחו ולבכו על מלך הנגב בתול גדול כח
ומלך הנגב ותגרה למלחמה בתול גדול ועצום ער מאד ולא יעמד
כר

ירם
פ

כי יחשבו עליו מחשבות : ואכלי פדבנו וישברוהו
וחילו וישטפו ויפלו חללים רבים : ושיניהם המלכים לרבם למלע
ועל שלחן אחר כגון ויבדו ולא תצלח כיעור קץ למועד :
וישב ארצו ברכוש גדול ולבכו על ברית קדש ועשה וישב
לארצו : למועד ישוב ויבא בנגב ולא יהיה כראשונה וכאחרונה :
ל ויבאו בו ציים פתים ויבאה וישב ויעם על ברית קדש ועשה וישב ויבן ע
על עזבו ברית קדש : ורעים ממנו יעמדו
וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משמים :
ומרשיעו ברית יתנוף בחלקות ועם יודעי אלהיו יתקו ועשו :
ומשפילי עם יבינו לרבים ויבשלו בחרב וכלהבה בשבי ובכוח ימים ר
רבים : ובהפשלים יעונו עזר מעט ונלוו עליהם רבים
לח ובחלקלקות : ומד המשפילים יבשלו לצרוף בהם ולברר וללבן
ער עת קץ כיעור למועד : ועשה כרצונו המלך
ויתרוסם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים וידבר נפלאות והצליח ער
בלה זעם כי נחרצה נעשה : ועל אלהיו אבותיו לא יבין ועל
חמדת נשים ועל כל אלה לא יבין כי על כל ותגדל : ולא ישת מעים
על פניו וכבר ולא ילה אשר לא ידעו אבותיו וכבר בזה ובכסף וב
ויבאן יקרה ובחמדות : ועשה למבצרי מעים עם אלה נכר
מ אשר חפיר ירבה כבוד והמשילים בפרים וארמה וחלק כמחור : ובעת
קץ ותגזר עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון כרכב ובפרשים ו
ובאניות רבות ויבא בארצות ושטף ועבר : ויבא
בארץ חצבי ויבאת בשליו ואלה ימלטי מלך ארם ומאוב וראשית בני
עמון : וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפלימה :
וישל במסמני הזהב והכסף ויכלל חמדות מצרים ולבים וכשים כמ
במצעדיו : ושמעות ויבאלהו מסמנה ומצפון ויצא בחמה גדלה
לח להשמיר ולהחרים רבים : וישע אהלו אפרו בין ימים לתר צביר
קדש ויבא ער קצו ואין עזר לו :
א ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמק ויהיה יב
עת צרה אשר לא ינהיבה מרות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלטי ע
עמך כל הנמצא פתוב כספר : ורבים מישני ארמת עפר
יקיצו 11 18

יכיר
פ

ושב נא אפק ותמהך מעירך וירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובפנות
 אבותינו וירושלם ועמך חרפה לכל סביבותינו : ועתה
 שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחננו ותאר פניך על מקדשך ה
 השם למען ארני : הטה אלהי אונך ושמע בקוה עניך
 וראה שממתינו ותעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו א
 אנחנו מפילים תחננו ופניך כי על רחמך רבים : ארני
 שמעה ארני סלחה ארני הקשיבת ועשה אל תאחר למענה אלהי כיר
 שמך נקרא על עירך ועל עמך : ועוד אני מדבר
 ומתפלל ומתענה חסאתי וחפאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה
 אלהי על חר קדש אלהי : ועוד אני מדבר בתפלה ותאיש גבריא
 אשר ראיתי בחזון בתפלה מען פועך נגע אלי כעת מכת ערב :
 וכך וידבר עמי ויאמר דניאל עתה וצאתי לחשפלה בינה : בתחלת
 תחנתי ויצא דבר ואני באתי לחגוד כי חמדות אפה וכין בדבר ותבן
 במראה : שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא
 ולהחם הפשע ולחחם חסאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחחם חזון ונ
 ונביא ולמשח קדש קדשים : ותדע ותשפל כח
 מד מצא דבר להשיב ולנכות וירושלם ער משיח נגיד שבעים שבעה ו
 ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים :
 ואחר השבעים ששים ושנים ופרת משיח ואין לו ותעיר ותקדש
 ושחית עם נגיד חבא וקצו בשטף ועל קץ מלחמה נחרצת שממות :
 והגביר בריות לרבים שבונו אחר וחצי השבוע ושבויתו וצבו ומנחה
 ועל כנה שקויצים משבם וער בלה ונחרצה תתך על שומם :
 ויר
 דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלשון אשר ואמת הדבר וצבא
 גדול וכין את הדבר וכינה לו במראה : במקום ההם אני דניאל
 חיותי מתאבל שלשה שבועים ימים : לחם חמדות לא אכלתי ובשר
 ויין לא בא אלי פן וסוד לא סכתי ער מלאת שלשת שבועים ימים :
 וכיום עשרים וארבעה לחדש חריאשון ואני חיותי
 על יד חנה הגדול הוא חקקל : ואשא את עיני וארא והנה אישה
 אחר לבוש בגדים ומתנו חגורים בכתם אופז : וגזרתו פתשש ופניו
 כמראה

כמראה ברק ועיניו כלפידו אש וזרעתיו ומרגלתי פסין נחשת קלל ו
 וקול דבריו כקול המון : וראיתי אני דניאל לבדי את המראה
 והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה נפלה
 עליהם ויכרוהו בהחבא : ואני נשארתי לבדי ואראה את
 המראה הגדולה הזאת ולא נשאר כי פח והווי נהפך עלי למשחית ו
 ולא עצרתי לח : ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני
 חיותי נרדם על פני ופני ארצה : והנה יד נגעה בו ותניעני על
 דרכי וכפות ידו : ויאמר אלי דניאל איש חמדות חבן בדברים אשר
 אנכי דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי א
 את הדבר הזה עמדותי מרעיר : ויאמר אלי אל תירא
 דניאל כי מדתים הראשון אשר נתת את לבך לחבון ולהתענות לפני
 אלהיך נשמעו דברך ואני באתי בדברך : ושירי מלכות פרס
 עמד לנגודי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא
 לעזרתי ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס : וכאתי
 להבינה את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים :
 ובדברו עמי בדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי : והנה כדמות
 בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגודי א
 ארני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי לח : ותיד יוכל עבד
 נשארתי : ויכף ויגע בי במראה אדם ונתקני :
 ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק ובדברו עמי החח
 החחוקתי ואמרה ידבר ארני כי חזקני : ויאמר חזקתי למה באתי
 אליך ועתה אשוב לחלחם עבדך פרס ואני יוצא והנה שר יון בא :
 אבל אני רך את הרשום בקרב אמת ואין אחר מתחוק עמי על אלה
 כי אם מיכאל שרכם :
 ז
 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחוק ולמעוז לו : ועתה יא
 אמת אגיד לך הנה עור שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר
 עשר גדול מכל ובחזקתו בעשרו ועיר הכל את מלכות יון :
 ועמד מלך צבא ומשל ממשל רב ועשה כרצונו : וכעמדו השכר
 מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריהו ולא כמשלו א
 אשר

מציל מידו ועשה כרצונו והקדיל : ואני היותי מכין והנה צפיר ה
 העים פא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן ח
 חוות בין עניו : ונבא ער האיל בעל הקרננים
 אשר ראיתי עמד לפני האובל ונרץ אליו בחמת כחו : וראיתיו
 מניעו אצל האיל ויתמרמר אליו ונד את האיל וישבר את שתי קרניו
 ולא תהו כח פאיל לעמד לפניו וישליכוו ארצה וירמסוהו ולא תהו מ
 מציל לאיל מידו : וצפיר העים הגדיל
 ער מאר וכעצמו נשברה תקרן הגדילה ותעלינה חוות ארבע תחתיה ל
 לארבע רווחות השמים : ומדהאחת מהם יצא קרן
 אחת מצעורה ותגדיל ותר אל הצנב ואל הצבי :
 ותגדל ער צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים
 ותרמס : וער שר הצבא הגדיל ומסנו הרם
 התמיד והשליך מכון מקדשו : וצבא תפתן ער התמיד בפשע
 ותשליך אמת ארצה ועשתה והצליחה : ואשמעה אחר קדוש
 מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר ער מתי החיון התמיד וה
 והפשע שמש תה וקדש וצבא מרמס : ויאמר אלי
 ער ערב בקר אלפים ושלש מאות וכצדק קדש : ויהי בראתי אני
 דניאל את החיון ונבקשה בינה והנה עמד לפני כמראה זכר :
 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר צבריאל הבן לחלו את המ
 המראה : ונבא אצל עמדי ונבא ונבעתי ואפלה על פני
 ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החיון :
 וזכרבו עמי ורדמתי על פני ארצה ונגע בי ונעמידני על עמדי :
 ויאמר הנני מודיע את אשר יהיה באתרת הדעים כי למועד קץ : ה
 האיל אשר ראית בעל הקרננים מלכי מדי ופרס : והצפיר כ
 השעיר מלך וין והקרן הגדולה אשר בין עניו הוא המלך הראשון :
 והנשפרת והמערנה ארבע תחתיה ארבע מלכות מגוי ועמדת
 ולא בכחו : ובאחרות מלכותם כהתם הפשעים ועמד מלך ער
 פנים ומכין חירות : ועצם כחו ונא כחו ונפלאות
 ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים : כה
 ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו וגדיל וקשלהו וישחית רבים ו
 ועל

ועל שרשרים ועמד וכאפס נד וישבר : ומראה הערב והבקר אשר
 נאמר אמת הוא ואתה סתם החיון כי לומים רבים : ואני דניאל
 נהיותי ונחליתו ימים ואקים ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על
 המראה ואין מכין :
 בשנת אחת לדרוש בן אחשוורוש מורע מדי אשר המלך על ט
 מלכות פשדים : בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בפסחים
 מספר השנים אשר היה דבר והנה אל ירמיה הנביא למלאות לח
 לחרכות ירושלים שבשים שנת : ואתנה את פני אל אדני
 האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר : ואתפללה ליהוה
 אלהי ואתודה ואמרה אנה אדני האל הגדול והנורא שמר הכרית ו
 ותחסר לאתבו ולשמרו מצותיו : חטאנו ועוינו
 והרשענו ומרדנו וסור ממצותך ומשפטך : ולא שמענו אל
 עברך הנביאים אשר דברו בשםך אל מלכינו שרינו ואבותינו ואל כ
 כל עם הארץ : לה אדני הצדקה ולנו בשת הפנים
 כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלים וליכל ישראל הקרבים והר
 והרחוקים בכל הארצות אשר החתם שם במעלם אשר מעלך בקר :
 אדני לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ול אבותינו אשר חטאנו לה :
 לאדני אלהינו הרחמים וחסליחות כי מרדנו בו :
 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בחורתינו אשר נתן לפנינו ביד
 עבריו הנביאים : וכל ישראל עברו את חורך וסור
 לבתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה ותשבעה אשר כתובת בתורת
 משה עבר האלהים כי חטאנו לו : ונקם את דבריו רברו
 אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטינו להביא עלינו רעה גדלה א
 אשר לא נעשתה חתת כל השמים כאשר נעשתה בירושלים :
 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו
 את פני יהוה אלהינו לשוב מעונינו ולהשכיל באמתך :
 וישקר יהוה על הרעה וביאה עלינו כרצונך יהוה אלהינו על כל מע
 מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו : ועתה
 אדני אלהינו אתה הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לה
 שם כיום הזה חטאנו רשענו : אדני ככל צדקתך
 ישב

בשמיא ובארעא דיו שויב לרנאל מדור אריותא : ורנאל דנה
 הצלח במלכות ברויש ובמלכות כורש פרסאה :
 בשנת חנה בלשאצר מלך בבל רנאל חלם חנה וחזון א
 ראשה על משיכבה בארין חלמא כתב ראש מלין אמר :
 ענה דנאל ואמר חנה חיות בחזון עם ליליא וארו ארבע רוחי שמא
 מעין לימא רבא : וארבע חינון ברכון סלקון מזימא שנין
 דא מרדא : קרמיותא כארעה נפיון דינשר לה חנה חיות
 עי דרמיוטו צפה ונטילת מן ארעה ועל רגלין כגאש הקיפת ולקב א
 אגש יהויב לה : וארו חינוא אחרי תנינה ה

דמיה לרב ולשטר חר הקיפת ותלת עליון בפסה בין שניה וכן אמרין
 לה קומי אכלי בשר שגיא : באחר דנה חנה חיות וארו
 אחרי לכסר ולה צפין ארבע הי עוף על צפיה וארבעה ראשין לחיותא
 ושלטן יהויב לה : באחר דנה חנה חיות בחזון ליליא
 וארו חינוא רביעיא וחילח ואמתניו ומקיא ותמידה ושפין דרפרול לה
 ברכון אכלה ומרעה ושארם ברגליה רפסה והיא משנה מן כל חיו
 חיותא די קרמיה נקרנו עשר לה :

משתפל חיות בקרניא ואלו קרן אחרי ועירה סלקת ביניהון
 ותלת מן קרניא קרמיותא אתעמרו מן קרמיה ואלו עליון פעוני אב
 אנשא בקרניא לא ופס ממלל ברכון : חנה חיות ער די כרסנו
 רמיו ועתיק יומין ותיב לבושהי כתלג חור ושער ראשה פעמר קמא כ
 פרסותא שכיבין דינורו צלגלוהי נור דלק : נהר דינורו נגד ונפץ
 מן קרמיהו ארף אלפים ישמשוהו ורבו רבון קרמיהו וקומין דינא י
 ותיב וסמרון פתוירי : חנה חיות בארין

מז קל מליא ברכותא די קרנא ממללא חנה חיות ער די קטילת חיו
 חיותא והובר גשמה ויהובת ליברת אשא : ושאר חיותא העריו
 שלטנהון וארכה בחינון יהובת להון ער זמן ועדן : חנה חיות
 בחזון ליליא וארו עם ענבו שמא כבר אגש אתה חנה וער עתיק יו
 זימניא משה וקרמיהו הקרבויה : ולה יהב שלטון וקמיי ומלכו וכל
 עממא אמניא ולשניא לה ופלהון שלטנה שלטן עלם די לא יעה ומ
 ומלכותה דילא תתחבל : אתקרית רוחי אנה דנאל בנה דנה טו
 וחזוי

וחזוי ראשי וכהלניו : קרבת על חר' מן קאמא
 ונשיבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא והורעניו :
 אליו חיותא ברכותא די אמין ארבע ארבעה מלכוין וקומין מן אר
 ארשא : וקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא ער
 עלמא וער עלם עלמא : ארין צבית לציבא על
 חיוחא רביעיהא דר חנות שניה מן בלהון דחילח ותמידה שפיה די פר
 פרול וספרה די נחש אכלה מרעה ושארם ברגליה רפסה :

כ ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קרמיה תלת ו נפלה
 וקרנא דגן וענינו לה ופס ממלל ברכון וחזונה רב מן חברתה : ק
 חנה חיות נקרנא רפן עברא קרב עם קדישין
 ער דראתה עתיק יומיא ורניא ויהב לקדישי
 עליונין וחמנא משה ומלכותא חסנון קדישין : כן אמר חיותא
 רביעיותא מלכו רביעיא חחוא בארעה די תשנא מן כל מלכותא ות
 ותאכל כל ארעה ותרושנה ותדקפה : וקרניא

עשר מנה מלכותא עשרה מלכוין וקומין ואחרון קום אחריהון והוא יש
 עשר מנה מן קרמיה ותלתה מלכוין ותשפל : ומלין לצד
 עליא ופלה ולקדישי עליונין וכלא ויכפר להשניה זמנין ודת וית
 ויתוהבון בידה ער ערן ועבדון ופלי עבדן : ודינא ותיב ושלטנה ויעדון
 להשמדה ולהוכרה ער סופא : ומלכותא ושלטנא
 ורכותא די מלכות תחות כל שמיא ויהיבת לשם קדישי עליונין מל
 מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה ופלהון וישמשעון : ער
 פה סופא דרמלתא אנה דנאל שגיא רעיוני וכהלניו וזיני וישמנון ע
 עליו ומלתא בלבי נסרת :

כז בשנת שלוש למלכות בלשאצר המלך חזון נראה אלי ח
 ואני דנאל אחרי חמראה אלי בפחלה : אראת בחזון ויהיה
 בראתי ואני בששון חבירה אשר בעלם המדינה ואראת בחזון ואני ה
 חיותי על אוכל אילי : ואשא עיני ואראת והנה איל
 אחר עמד לפני האיל ולו קרנים ונקרנים גבולות ותאחת גבתי מן הש
 השלית והגבתי עלה באחרונה : ראיתי את
 האיל מנצח ומה וצופנה ונגיבה וכל חיות לא ועמדו לפני ואין מצ
 מציל

ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין : דנה פשר כח
 מלתא מנא מנא אלתא מלכותה ותשלמה : תקל
 תקולתא במאניא ותשתכחת חסיר : פרס פרוסת מלכותה
 ויתיבת למגרי פרס : בארין אמר בלשאצר ותכפישו לדניאל
 ארונתא ותמלכא דיר דהבא על צארה ותכרוו עלוהי דיר לחות שליטת
 תלתא במלכותא : בה בליל לא קטיל בלשאצר מלפא
 פשריא : הצי ודרוש מריא א
 קבל מלכותא כבר שנין שמיין ותמיון : שפר קדם דרוש
 ותקום על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די לחון בכל מלכ
 מלכותא : ועלא משהין סרכין תלתא די דניאל חר מנהון
 די לחון אחשדרפניא אלון ורבין לחון מעמא ומלפא לא להוא נ
 נק : ארין דניאל דנה הוה מתנצח על סרכיא
 ואחשדרפניא כל קבל דירוש ותירא פה ומלפא עשית להקמותה
 על כל מלכותא : אלון סרכיא ואחשדרפניא הוה בעין עלה
 להשפחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להש
 להשפחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ישחיתה לא השתכחת ע
 עלוהי : ארין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה פלע
 עלה לחן השפחה עלוהי ברת אלקה : ארין סרכיא
 ואחשדרפניא אלון חרגישו על מלפא וכן אמרין לה דרוש מלפא לע
 לעלמין חוי : אהועטו פלי סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא
 דדבריא ופחיתא לקומה קום מלפא ולהתפא אסר די כל דירי בעא ב
 כעו מד כל אלה ואנש עדיומין תלתין לחון מצד מלפא ותמלא לגב א
 ארונתא : פען מלפא תקום אסרא ותרשם פהבא די לא
 להשניה פרת מרי ופרס די לא תענה : כל קבל דנה מלפא
 דרוש רשם פהבא ואסרא : ודניאל כרי ידע דירשם פהבא ער
 לכוהתא וכין פתיחן לה פעליתה ננד וירושלם וזמין תלתה ביומא הוא
 ברך על פרכוהי ומצלא ומורא קדם אלקה כל קבל דירתו עבר מד ק
 קרסת דנה : ארין גבריא אלך חרגישו ותשפחו לדניאל
 בעא ותחמנו קדם אלקה : בארין קרבו
 ואמרין קדם מלפא על אסר מלפא הלא אסר רשמת די כל איש דירי
 יבעא

ובעא מד כל אלה ואנש עדיומין תלתין לחון מצד מלפא ותמלא לגוב
 ארונתא ענה מלפא ואמר יצא מלתא פרת מרי ופרס די לא תענה :
 בארין ענו ואמרין קדם מלפא די דניאל די מד בני גלותא
 די יהודי לאישם עלוי מלפא טעם ועל אסרא די רשמת וזמין תלתה
 ביומא בעא בעותה : ארין מלפא כרי מלתא
 שמע שיגיא באש עלוהי ועל דניאל שם כל לשיוכותה וער מעלי ש
 שמשא הוה משתבר להצלוחתה : בארין גבריא אלך חרגישו על
 מלפא ואמרין למלפא דע מלפא דיר דת למרי ופרס די כל אסר וקום
 דיר מלפא ותקום לא להשניה : בארין מלפא
 אמר ותיתוי לדניאל ורמו לגבא די ארונתא ענה מלפא ואמר לדניאל
 אלקה די אנתה פלח לה בתירא הוא ושויבך : והיתית אבן חדה
 ושמת על פם גבא ותתפא מלפא בעוקתה ובעוקת רכבכוהי די לא
 השניא צבו בדניאל : ארין אל מלפא להיכהה ובת סת
 ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נרת עלוהי :
 בארין מלפא בשפרפרא וקום פניחא וכל תהלה לגבא דיר ארונתא
 אזל : ובמקרבא לגבא לדניאל בקל עציב ועק ענה מלפא
 ואמר לדניאל דניאל עבר אלתא חיא אלקה די אנתה פלח לה כת
 בתירא היכל לשיוכותה מד ארונתא : ארין דניאל עם מלפא
 מלל מלפא לעלמין חוי : אלהי שלח מלאכה וסגר פם ארונתא
 ולא חבלוני פל קבל די קדמוהי וכו השתכחת לי ואף קדמך מלפא ח
 חבילה לא עברת : בארין מלפא שיגיא טאב עלוהי
 ודניאל אמר להנסקה מד גבא והפס דניאל מד גבא וכל חבל לא ה
 כה השתכח פה די הימין פאלהה : ואמר מלפא ותיתוי גבריא אלך
 דיראלו קרצוהי די דניאל ולגב ארונתא רמו אפין פניחון ונשיחון ו
 ולא מטו לארעית גבא עד הישליטו בחון ארונתא וכל צרמיון ה
 הקוי : בארין דרוש מלפא פתב לכל עממיא
 אמאי ולשניא דיר ארין בכל ארעא שלמכון ושנא : מד
 קדמי שים טעם די בכל שלטון מלכותי לחון ואעין ודחליון מד קדם א
 אלקה די דניאל דיר הוא אלתא חיא וקום לעלמין ומלכותה דיר לא ת
 תחבל ושלטנה עד סופא : משיוב ומצל ועבר אתין ותמיון
 בשמיא

ספת על נבוכדנצר ומד אנשא טריר ועשפא כתרין יאכל ומפל שמ
 שמיא זשמה וצטבע עד די שעה כנשרין רבה ושפרוהי בצפרין :
 ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר עיניו לשמיא נטלת ומגרעו עלי יהוב
 אה ו לעליא ברכת ולחי עלמא שבתח וחרת די שלטנה שלטן עלם ומ
 ק ומלכותה עם דר ורר : וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצננה
 דריו עבר בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתו דר ומחא כידה ויאמר לה מה
 ק בדת : בדה זמנא כמרעיו ותוב עליו וליקר מלכותי חרתי ויוני ותוב עליו
 ולי חרבתי וברבני יבעון ועל מלכותי תקנתי ורכו ותירא הוספת לוי
 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומס ומחדר למלך שמיא די כל
 מעבודתי קשוט ואחרתה דין ורי מהלכין בגנה וכל להשפלה :
 ה בלשאצר מלפא עבר לחס רב א
 לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה : בלשאצר אמרי
 בטעם חמרא להויתיה למאני דחבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי
 מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלפא ורברבנוהי שגלתה ולח
 ולחכתה : בארין היתיו מאני דחבא די הנפקו מן היכלא די בית
 אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלפא ורברבנוהי שגלתה ולחכתה :
 אשתיו חמרא ושבוהו לאלהי דחבא וכספא נחשא פרזלא אעא
 נפקה ואכבא :
 ק וכתבו לקבל נכרשטא על גירא די כתל היכלא די מלפא ומלפא חוה
 פס ודא די כתבא : ארין מלפא וזוהי שוהו ורעילהי ובהלונה וקשרי
 חציה משתרין וארכבתה דא לרא נקשין : קרא מלפא בחיל
 להעלה לאשפיא פשריא ונורנא ענה מלפא ואמרי לחסימי בבל די כ
 וחמונכא כלאש דיוקרה כתבה רנח ופשרה יחזני ארזנא ילפש ותמנכא ר
 ק די דחבא על צוארה וחרתי במלכותא ישלט :
 עליו ארין על לין כל חסימי מלפא ולא כהליו כתבא למקרא ופשרא
 ק להודעה למלפא : ארין מלפא בלשאצר שגיא מתבחר וזוהי שגין
 עלוהי ורברבנוהי משתפין : מלפאת לקבל מלי מלפא ורברבנוהי
 עלת משהיא עלות ענת מלפאת ואמרת מלפא לעלמין חזי אל יוב
 ק וכתבתי רעיוני וזוהי אל ישפני :
 איתו זכר במלכותי די רוח אלהי קדישין בה וביומי אבוך גדורו ושכלתנו ו
 וחכמה

וחכמה פחכמת אלהין השתכחת בה ומלפא נבוכדנצר אבוך רבו חר
 חרטמין אשפיין פשראין גורין תקימה אבוך מלפא : כל קבל די
 רוחי ותירא ומכדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחורית אחידין ומשרא קט
 קטרין השתכחת בה בדניאל די מלפא שם שמה בלשאצר כען ר
 דניאל ותקרי ופשרה יתחנה : בארין דניאל
 חל קרם מלפא ענה מלפא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מדב
 פני גלותא די יהודי די היתו מלפא אבי מן יהודי : ושמעתי
 מו עליו די רוח אלהין בך ונחורו ושכלתני וחכמה ותירה השתכחת בך :
 ובען העלו קרמי חסימיא אשפיא די כתבת רנח יקרונ ופשרה להו
 להודעתני ולא כהליו פשר מלתא להחיות : ואנה
 שמעתי עליו די תפל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען חז תפל כ
 כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארזנא תלפש ותמונכא די דחבא
 על צוארה ותלתא במלכותא תשלט :
 בארין ענה דניאל ואמר קרם מלפא מתנתך לך להונן ונכונתך
 לאחור הב כרם כתבא אקרא למלפא ופשרא אחורענה :
 אנתה מלפא אלהא עליא מלכותא ורכותא ויקרא וחדרא יתב
 לנבוכדנצר אבוך : ומן רכותא די יתב לה כל עממיא אמיא
 ולשניא חו וזאעין ודחליו מן קרמתי די חנה צבא חנה קטל ודי חנה
 צבא חנה מלא ודי חנה צבא חנה מרים ודי חנה צבא חנה משפיל :
 כ וכרו רם לבבה ורוחה תקפת להורה הנחת מן פרסא מלכותה
 ויקרא העדיו מנה : ומן בני אנשא טריר ולבבה עס חיותא
 שני ועם ערריא מדורה עשפא כתרין וטעמונה ומפל שמיא גשמה י
 וצטבע עד די ידע די שליש אלהא עליא במלכות אנשא ולמד די וצבא
 ותקום עלוהי : ואנתה כרה בלשאצר לא השפלה לבבך כל קבל
 די כל דנח ודעת :
 ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה חיתיו קדמך ואנתה
 ורברבניך שגלתך ולחטנה חמרא שתין בהון ולא להי כספא דחבא נ
 נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזון ולא שמעין ולא ודעין שפחת ו
 ולא להא די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא חררת :
 בארין מן קדמוהי שלים פסא די ודא וכתבא רנח רשיום :

ענה נבוכדנצר ואמר ברוך אלהינו דר שרך מישר ועבר נגז דר שלח
 מלאכה ושניב לעבודו די התרצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו א
 גשמהון די לא ופלחון ולא יסגדון לכל אלה לחן לאלהון :
 ומני שים מעם די כל עם אמה ולשן דר ואמר שלח על אלהון דר ש
 שרך מישר ועבר נגז הרמין ותעבד וביחה נולו ושתיה פל קבל די
 לא איתי אלה אחרן דר ויפל להצלח פנה : בארין מלכא הצלח
 לשרך מישר ועבר נגז במדינת בבל : נבוכדנצר מלכא לכל
 עממא אמר ולשניא דר ארין כל ארעא שלמכון וסגא : אתיא
 ותמהיא די עבר עמי אלהא עליא שפר קמי להחניה : אלהויה כמה
 רברבין ותמהויה כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר
 ודר :

דירין
 ק
 הא
 ק

אנה נבוכדנצר שלח חיות כבתי ורענן בהיכלי : חלם חיות א
 וידחלנני ותרורין על משכבי וחוו ראשי ובהלנני : ומני שים
 טעם להעלה קמי לכל חמימי ככל דר פשר חלמא יהודענני :
 בארין עלין חרטמא אטפא כשריא ונורא וחלמא אמר אנה
 קרמיון ופשה לא מהודעין לי : וער אחרין על קרמי דניאל ה
 דר שמה בלשנאצר פשים אלחי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא ק
 קדוהי אמרת : בלשנאצר רב חרטמא די אנה ויעת די רוח
 אלהין קדישין בך וכל דר לא אנס לך חווי חלמי דר חיות ופשה א
 אמר : וחוו ראשי על משכבי חנה חיות ואלו אילן בגו ארעא
 ורומה שניא : רבה אילנא ותקף ורומה ומטא לשמא וחזותה
 לסוף פל ארעא : עפיה שפיר ואנבה שגא ומזון לכל אבה
 תחוחויה חסל חיות ברא וכעפוחי דרין צפרי שמא ומנה יתון כל
 חנה חיות בחוו ראשי על משכבי ואלו עיר ומדיש
 מן שמיא נחת : קרא בחיל וכן אמר גרו אילנא וקצעו ענפיה
 אתרו עפיה וכברו אנבה תגר חיותא מן תחוחויה וצפריא מן ענפיה :
 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור דר פרוץ
 ונחש ברתא די ברא וסמא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב א
 ארעא : לבכה מן אנשא ושגון ולכב חויה ויהוב לה ושבעה
 ענין וחלפון עלוהי : בנורת עירין פתגמא ובאמר קדישין
 שאלתא

יורון
 ק
 אכשא
 ק

שאלתא על דברת דר ונרעין חניא דר שליט עליא במלכות אנשא ו
 ולמן די יצא ותננה ושפל אנשים יקום עליה : רנה חלמא חיות
 אנה מלכא נבוכדנצר ואלתה בלשנאצר פשרא אמר כל קבל די כ
 כל חמימי מלכותי לא וכלן פשרא להודעוהני ואנחה פהל די ורחא
 אלהין קדישין בך : ארין דניאל דר שמה בלשנאצר
 אשומם פשעה חרא ורעינהי ובהלפה ענה מלכא ואמר בלשנאצר
 חלמא ופשה אל ובהלך ענה בלשנאצר : ואמר מראי חלמא לשנ
 לשנאיד ופשה לעבד : אילנא די חנות די רבה
 ותקף ורומה ומטא לשמא וחזותה לכל ארעא : ועפיה
 שפיר ואנבה שגא ומזון לכל אבה תחוחויה תרור חיות ברא ובע
 וכעפוחי ושכנן צפרי שמא : אנה הוא מלכא די רבית
 ותקפה ורבותך רבת ומטח לשמא ושלמך לסוף ארעא :

יתורא
 לערך
 ק

ורבי הוא מלכא עיר וקדיש נחתי מן שמא ואמר גרו אילנא וחבלוהי
 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרוץ ונחש ברתא די כ
 ברא וכל שמא יצטבע ועם חיות ברא חלקה ער דר שבעה ענין י
 וחלפון עלוהי : רנה פשרא מלכא ונורתי עליא חויה די מטת
 על מראי מלכא : ורן מרדיו מן אנשא ועם חיות ברא חויה
 כחודך ועלפא כחובין לך ומעמון ומטל שמא לך מצבעין ושבעה ע
 ענין וחלפון עלוהי ער די תנדי דר שליט עליא במלכות אנשא ולמן
 דר יצא ותננה : ודי אמרו למשפך עקר שרשוהי די אילנא מלכותך
 לך קמא מן די תנדי די שליטין שמא : לחן מלכא מלכי ושפר
 עליו חסוד בצדקה לרן וענותה במחן ענין חן תחנה ארכא לשלוחך :
 כה פלא מטא על נבוכדנצר מלכא :

כ

לקצת ירחין תרו עשר על חוקל מלכותא די בבל
 סהלך הנה : ענה מלכא ואמר חלא דא חויה בבל רבתא דראנה
 בנינה לבית מלכו בתקף חסני וליקר דררי : עוד מלתא פתום
 מלכא קל מן שמא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותא ערת מ
 ומן אנשא לך מרדיו ועם חיות ברא כחודך עשפא
 כחורין לך ומעמון ושבעה ענין וחלפון עלוהי ער די תנדי דר שליט
 עליא במלכות אנשא ולמן די יצא ותננה : בה שעתא מלתא
 ספת

ל

נפל על אנפודיו ודניאל סגד ומנחה וניחיון אמר לנסכה לה :

ענה מלפא דניאל ואמר מן משש די אלהון הוא אלה אלהון ומ
ומרא מלכין ונלה ריון די וכלת למגלא רוא דנא : אדון מלפא
לדניאל רבי ומהנן ברבין שויאן ויב לה ונשלמה על כל מדינת ב
בבל ויב סגלון על כל חכמי בבל : ודניאל בעא מן מלפא ומני על
עבודתא די מדינת בבל לשרדך מישך ועבר נגו ודניאל בחרע מלפא :

נבוכדנצר מלפא עבר אלם די א
רחב רומה אמין שליון פתיה אמין שת אקומה בבקעת דורא כמדינת
בבל ונבוכדנצר מלפא שלח למכנשי לאחשדרפניא סגניא
ופתוחא אדרגוריא נבוכדנצר רחבריא תפסיה וכל שלטוני מדינתא ל
למחא לחנכת צלמא די תקום נבוכדנצר מלפא : פארין
מתפנשוין אחשדרפניא סגניא ופתוחא אדרגוריא נבוכדנצר רחבריא ת
תפסיה וכל שלטוני מדינתא לחנכת צלמא די תקום נבוכדנצר מלפא
וקאמין לקבל צלמא די תקום נבוכדנצר :

וכוזא קרא בחיל לכוז אמרון עמסיא אמין ולשנא : בעדנא ה
די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרון סומפניא ו
וכל זני זמרא תפלון ותסגרון לצלם דהבא די תקום נבוכדנצר
מלפא : ומן די לא זפל ויסגד בה שעתא ותרמא לגו אתון נורא
יקירמא : כל קבל דנה בה זמלא כרי שמעון פד עמסיא קל
קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרון וכל זני זמרא נפלון כל עמ
עמסיא אמין ולשנא סגרון לצלם דהבא די תקום נבוכדנצר מלפא :
כל קבל דנה בה זמלא קרבו גברין פשראין וכלו קרציהון די
והורוא : ענו ואמרין לנבוכדנצר מלפא לעלמין חיו : אנתה
מלפא שמת טעם די כל אלש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרון וסומפניא וכל זני זמרא זפל ויסגד לצלם דהבא :
ומן די לא זפל ויסגד ותרמא לגו אתון נורא יקירמא :

לא להך
פ
עלך
ק

אימי גברין והורואין די כנזית ותהון על עבדי מדינת בבל
שרדך מישך ועבר נגו זכריא אלה לא שמו עלך מלפא טעם לא להך
לא פארין ולצלם דהבא די תקומת לא סגדין : פארין נבוכדנצר
כרצו וחמא אמר להויתוה לשרדך מישך ועבר נגו בארון זכריא ל
אלך

אלך היתיו קרם מלפא : ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא
שרדך מישך ועבר נגו לא להי לא אימיכון פלחין ולצלם דהבא די ה
הקמת לא סגדין : פארין תו אימיכון עתידין די בעדנא די

תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרון וסומפניא ו
וכל זני זמרא תפלון ותסגרון לצלמא די עברת והן לא תסגרון בה ש
שעתא תהרמון לגו אתון נורא יקירמא ומן הוא אלה די ישזכרוכו מ
מן די : ענו שרדך מישך ועבר נגו ואמרין למלפא

נבוכדנצר לא חשוין אנתה על דנה פתגם לחתבותך : תו אימי
אלהנא די אנתה פלחין וכל לשזכותנא מן אתון נורא יקירמא ומן
ידך מלפא ושויב : והן לא יריע להון לך מלפא די לא להך לא

אימינא פלחין ולצלם דהבא די תקומת לא נסגד :
פארין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפודיו אשתנו על שרדך מישך
ועבר נגו ענה ואמר למוא לאתונא חו שבעה על די חות למויה :

ולגברין זכריא חיל די בחילה אמר לכפמא לשרדך מישך ועבר נגו
למרמא לאתון נורא יקירמא : פארין זכריא
אלך כפתו פסרבל יהון פטייהון וכרבלתהון ולבושיהון ורמיו לגו א
אתון נורא יקירמא : כל קבל דנה מן די מלת מלפא מתפחה
ואתונא אוה ותיבת זכריא אלה די תסקו לשרדך מישך ועבר נגו כפל
הפון שביבא די נוכא : וזכריא אלה תלהון שרדך

מישך ועבר נגו נפלו לגו אתון נורא יקירמא מכפתין :
אדון נבוכדנצר מלפא תוה וקם בהתבטלה ענה ואמר להך די חיל
זכרון תלהא ומניא לגו נורא מכפתין ענו ואמרין למלפא וציבא

ענה ואמר הא אנת חו זכריא ארבעה שרון
מחלכין בגו נורא ותבל לא אימי פתון ורוה די רביעיא דמח לכר אל
אלחין : פארין קרב נבוכדנצר לתרע
אתון נורא יקירמא ענה ואמר שרדך מישך ועבר נגו עברו די דר אלהא

עליא פוקי ואתו פארין זכרין שרדך מישך ועבר נגו מן זמרא נורא :
ומתפנשוין אחשדרפניא סגניא ופתוחא ורחברי מלפא חנון לגבריא
אלך די לא שלט נורא בגשמיהון ושער ראשהון לא התחרך וסר
וסרבליהון לא שנו ורימ נור לא ערת פרון :

ט
ק

כדנה לא שאל לכל חרטים ואסף וכשרי: ומלתא דרמלכא שאל
 נקיה וואחרן לא אימי די יחופה קדם מלכא לתן אלהין די מברוהו ע
 עם בשרא לא איתווי: כל קבל דנה מלכא פנס וקצף שגיא ואמר
 להוכרה לכל חפמי כבל: ונתא נפקת וחפמיא מתקפלין וכעו
 דניאל ותברוהי להתקטלה: בארין דניאל הרוב
 עמא ועמם לאריוך רב שבתא די מלכא די נפק לקטלה לחפמי כבל:
 ענה ואמר לאריוך שליטא דרמלכא על מה נתא מתחצפה מן קדם מ
 מלכא ארין מלתא הורע אריוך לדניאל: ודניאל על נבעא
 מן מלכא די וסן יתקד לה ופשרא לחחונה למלכא:

ארין דניאל לבונה אול לחנניה מישאל ועוריה חברוהי
 מלתא הורע: ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רוא דנה
 די לא יחברון דניאל ותברוהי עם שאר חפמי כבל: ארין
 לדניאל פחונה דריליא רוא גלי ארין דניאל פרה לאלה שמיא:
 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועור כ
 עלמא די חכמתא ונבורתא דיליה היא: והוא מהשגא ערניא
 ומכילא מהערא מלכין ומקדם מלכין יתב חכמתא לחפמיין ומקדעא
 לירעי כינה: הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה
 בחשוכא ונחורא עמה שרא: לדי אלה אכתיו מהורא ומשבח
 אנה די חכמתא ונבורתא ותבת לי וכען הודעתני דרבעינא מנה די מ
 מלת מלכא הודעתנא: כל קבל דנה דניאל על על-אריוך
 די מני מלכא להוכרה לחפמי כבל אול וכן אמר לה לחפמי כבל
 אלה תחבר העלנין קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: ארין כח
 אריוך בהתקטלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה דר-השפכת
 אבר מן בני גלותא די יהודי פשרא למלכא יהודע:

ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלש שאר האייתך כהל
 להודעתני חלמא דר חות ופשרה: ענה דניאל קדם מלכא ואמר
 רוא דרמלכא שאל לא חפמיין אשפין חרשמיין צורין וכלין לחחונה ל
 למלכא: פלם אייתי אלה בשמיא גלא תין והודע למלכא נבוכדנצר
 מה די לחוא פאחריה וזמא חלמא וחווו ראשף על משכבה דנה הוא:
 אנתה מלכא דעיוניך על משכבה סלקו מה די לחוא אחרי
 דנה

ל דנה וגלא רוא הורע מה די לחוא: ואנה לא בתכמה די
 אייתי פלימן כל-מיא רוא דנה גלי לי להן על דברת די-פשרא למלכא
 יודועין ורעיוני לבקר תנדע: אנתה
 מלכא חנה חיות ואלו צלם חד שגיא צלמא דכו רב ויונה וקור קאם ל
 לקבלה ורוא דחיל: הוא צלמא ראשה די דתב סב רחוי
 ודרעוהי די כסף מעוהי ונרכתה די נחש: שוקוהי די פרול רגלוהי
 מנהיין די פרול ומנהיין די חסף: חנה חיות ער די התגורת אכן די
 לא כידון ומחת לצלמא על רגלוהי די פרולא וחספא ותבת המון:

לח בארין דקו כחריא פרולא חספא נחשא חספא ודחכא ותו פעור מן-א
 אררי קוט ונשא המון רוחא וכל-אחר לא השתבח להון ואכנא דרמחת
 לצלמא חות לטור רב ומלאת כל ארעא: דנה חלמא ופשרה
 נאמר קדם מלכא: אנתה
 מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא ויבר-
 לך: וכל די דארין בני אנשא חיות פרא ועוף שמיא יתב מירך
 ותשלטין בכלהון אנתה הוא ראשה די דחכא: ובתוך תקום
 מלכו אחרי ארעא מנה ומלכו תליתאה אחרי די נחשא די תשלט כ
 מ בכל ארעא: ומלכו רביעיא תחוא תקיפא כפרולא כל-קבל
 די פרולא מהק ותשל פלא וכפרולא די מרעע כל-אלן תדק ותרע:

ויר-חיותה רגליא ואצבעתא מנה ז חסף די פחר ומנתין פרול מלכו פ
 פליגא תרזה ומן נאצפתא די פרולא להוא פה כל קבל די חותה פ
 פרולא מערב בחסף שינא: ואצבעת רגליא מנהון
 פרול ומנתון חסף מן קצת מלכותא תחנה תקיפא ומנה תחוא תב
 הכורה: ודי חות פרולא מערב בחסף טילא מתערבין להון פותע
 אכנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה האכרי פרולא לא מתערב עם-ח
 חספא: וכיומיהו די מלכיא אהון יקום אלה שמיא
 מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא השתבק תדק ו
 ז חסף כל אלן מלכותא והיא תקום לעלמא: כל קבל די
 חות די מטורא אתגורת אכן די לא כידון ותדקת פרולא נחשא חספא
 חספא ודחכא אלה רב הורע למלכא מה די לחוא אחרי דנה ויעיב ח
 חלמא ומחמין פשרה: בארין מלכא נבוכדנצר
 כפל

א שלוש למלכות יהוים מלך ויהודה בא נבוכדנצר מלך בבל יר
 ורושלם ויצר עליה: ויהו אדני בירו את יהוקים מלך יהודה
 ומקצת פלי בית האלהים וביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכ
 הפלים הבוא בית אוצר אלהיו: ויאמר המלך לאשפזן רב סריסיו
 להביא מבני ישראל ומורע המלוכה ומן הפרתמים: ולרים אשר
 אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשפילים בכל חכמה ורועי רעת ו
 ומביני מדע ואשר פח בהם לעמד בחיבל המלך וללמדם ספר ולשון
 פשדים: וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בני המלך וימן ה
 משפיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם ועמדו לפני המלך: ויהי בהם
 מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: וישם להם שר הסריסים
 שמות וישם לדניאל בלששאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ו
 ולעזריה עבר ננו: וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפת בני המלך
 ובגיו משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: וימן האלהים
 את דניאל לחסר ולרחמים לפני שר הסריסים: ויאמר שר הסריסים
 לדניאל ורא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת מש
 משתיכם אשר למח וראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר פניכם
 וחבתם את ראשי למלך: ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר
 הסריסים

דניאל ב

הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: ונסתת את עברך וימים
 עשרה ויתגדלו מן הזרעים ונאכלה מימם ונשתה: ויראו לפניך
 מראנו ומראה הילדים האכלים את פת בני המלך וכאשר תראה עשה
 ט עם עברך: וישמע להם לדבר הוה וינסם ימים עשרה: ומקצת
 ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובראי בשר מן בלי הילדים האכלים
 את פת בני המלך: ויהי המלצר נשא את פת בנים ויין
 משפיהם ונתן להם זרענים: והילדים האלה ארבעתם נתן להם
 האלהים מדע ותשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחל
 וחלמות: ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר
 הסריסים לפני נבכדנצר: וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם
 כ פדניאל חנניה מישאל ועזריה ועמדו לפני המלך: וכל דבר חכמת
 פלטה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל חרשמים ה
 האשפים אשר בכל מלכותו: ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש

א המלך: ובשנת
 שנים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותהפועם רוחו ושנתו
 נחיתת עליו: ויאמר המלך לקרא לחרשמים ולאשפים
 ולמכשפים ולכשדים לחגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך:
 ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותהפוע רוחי לרעת את
 החלום: וידברו הכשדים למלך ארמית מלפא לעלמין חזו אמר
 ה חלמא לעברך ופשרא נחוא: ענה מלפא ואמר לכשדא מלחא
 מני אורא תן לא תהורעונו חלמא ופשרה תרמין תתעבדון ובחיקון ג
 נלוי ותשמון: והן חלמא ופשרה תתחון בתנן ובקופה ויקר שניא
 תקבלון מן קדמי לתן חלמא ופשרה בחוני: ענו תננות
 ואמרין מלפא חלמא יאמר לעברדוהי ופשרה נחוחה: ענה מלפא
 ואמר מן צאי רע אלא הי עדנא אנתון וכן פל קבל די חיותון דר א
 אורא מני מלחא: די תן חלמא לא תהורענו חנה
 היא ותכון ומלה כרבה ושחיתת חורבנתון למאמר קדמי עד די עדנא
 ישתנא לתן חלמא אמרו לי ואנדה די פשרה תתחונני:
 ענו כשדויא קדם מלפא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא
 די מלח מלפא ויכל להחונת פל קבל די פל מלך רב ושלוש מלה כ
 כרנה

תירעם: ערה נא מאון נבכה והור והרר תלבש: תפץ עברות אפק
 וראה כל צאה ותשפילתיו: ראה כל צאה הכניעתו ותדף רשעים
 תחמם: טמנם כעפר יחר פניהם חבוש בפמון: ונס אני אודף כי
 תושיע לך ומנוף: הגדנא בהמות אשר עשיתי עמך תציר כבקר טו
 יאכל: הגדנא כחו במתניו ואוזנו בשרירי כסנו: וחפץ זנבו כמו
 ארו צידו פתרו ישגו: עצמו אפקו נחשו צרמו כמטיל ברזל:
 הוא ראשית ברקראל העשו וגש חרפו: כרכול הרים ישאר לו כ
 וכל חית השדה וישחקו שם: תחת צאלים ושכב בסתר קנה
 ובעה: וספחו צאלים צללו וסבחו ערבי נחל: הן יעשק נהר ולא
 יחפו ובטח פרי גינתו ורזן אל פיתו: וכעניו יקחנו כמקשים ונקב אף:
 תמשך לו ונתן בחמה ובהבל תשקע לשונו: תתשים אנמן באפו וכוהו כה
 תנקב לחו: תרפה אליך תחננים אם ודבר אליך רבות: תוכרת
 ברית עמך תקחנו לעבר עולם: תתשחק בו כעצור ותקשלונו
 לגערו תוד: יכרו עליו חפרים לחצוהו בין כנענים: התמלא בשכחות ל
 עורו ובצלצל בגים ראשו: שים עליו כפף וקר מלחמה אל תוסף:
 הן תחולתו נכונה הגם אלמראיו ושל:

מא

לא אכור כי יעורנו ומי הוא לפני ותצב: מי הקדימני ואשלם א
 תחת כל השמים ליהוא: לא אחריש בדין ודבר גבורות ותין ערכו:
 מר גלה פני לבושו ככפל רכנו מי יבוא: דלתי פניו מי פתח סביבות ה
 שגיו אימה: גאונה אפקו מנינם סגור חותם צר: אחר באתר יגשו
 רוחו לא יבא ביניהם: איש פאתיהו ודבקו יתלכדו ולא יתפרדו:
 עמישתי תהל אור ושלנו כעפעפי שחר: מפיו לפיתים והלכו פידורי י
 אש ותמלטו: מנחירו יצא עשן כדוד נפוח ואמן: נפשו תחלים
 תלהט ולהם מפיו יצא: בצנארו ילון עו ולפניו תרוץ ראבה: מפלי
 כשרו דבקו יצוק עליו בלי יפוט: לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלה טו
 תחית: משתו ונורו אילים לטברים ותתפאו: משיגו חרב כלי
 תקום חנית כפע ושריה: וחשב לתכן פרזל לעץ רמבון נחושה: לא
 יכרתו בו קשת לקש נחפכו לו אבני קלע: פקש נחשבו תחת כ
 וישחך לרעש פידון: תחטיו תדורי חרש ודבר חרוץ על מיט: ורתת
 כסר מצילה גם ישום כמקחה: אחריו יאיר נחוב וחשב תהום
 לשיבה

כה לשיבה: אין על עפר משלו העשו לבל יחרת: את כל צבה וראת
 א הוא מלך על כל בני שחץ: ונען איוב את יהוה ויאמר: מב
 ירעת פי כל תוכל ולא יבצר ממך מומה: מי זה מעלים עצה בלד ירעתי
 ה רעת לבן היותי ולא אבין נפלאות סמני ולא אדע: שמע נא ואנכי ק
 ארבר אשאף והורעני: לשמע און שמעתיך ועפה עיני ראתך: על
 כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר: ויהי אחר דבר יהוה את הדברים
 האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפו התימני חרה אפי כד ובשני ר
 רעוד פי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: ועמה קחור לכם שבעה
 פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליכם עולה בערסם ואיוב
 עבדי ותפל על ירכם כיו אם פגנו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה ל
 לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: וילכו אליפו התימני
 ובלדד השוהי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא י
 יהוה את פני איוב: ויהוה שב את שבות איוב בהתפללו בעור רעהו
 ונסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: ויבאו אליו כל אחיו וכל
 אחותיו וכל רדעיו ולפנים ויאכלו עמו לחם בביתו ונדד לו וינחמו אתו
 על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשישה אחת ואיש
 נזם וזה אחר: ויהוה ברח את אחרית איוב מראשיתו ויהי לו ארבעה
 עשר אלה צאון וששת ארפים גמלים ואלה צמד בקר ואלה אתונות:
 ויהי לו שבענה כנים ושלוש בנות: ויקרא שם האחת וממה ושם
 השנית קציעה ושם השלישית קרן הבוד: ולא נמצא נשים יפות
 כבנות איוב בכל הארץ ונתן להם אכיהם נחלה כחוד אחיהם: ונחיו
 טו איוב אחר ימיו מאה וארבעים שנה ויראה את בניו ואת בני בניו א
 ארבעה בנות: וימת איוב זקן ושבע ימים: חוק

נשלם ספר איוב תהלה לבורא עולם אמן

בשנת

הודיענו מה נאמר לו לא יעדר מפני חשד : הוסיפר לו כי אדבר
אם אמר איש כי יבלע : ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים
ורוח עברו ותפטרם : מצפון ירב יאתה על אלות נורא הוד : שני
לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה : לכן יראוהו
אנשים לא יראוהו כל חכמי לב :

לח

ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר : מיהו א
מחשיב עצה בלתי ידעת : אור נא כגבר חלציד ואשר ארץ
והודיעני : איהת הנית בסידי ארץ הגר אם ידעת בינה : מישם ה
מסריה כי תדע או מי נסח עליה קו : על מה אדניה חטבעו או מי
זרה אכן פנתה : בך יחד פוככי בקר ורועו כל בני אלהים : ונסף
בדלתים וס ביחוד מרחם וצא : בשמי ענן לבשו וערפל חתלתו :
ואשבר עליו חקי ואשים בריח וירלתי : ואמר ערפה הבא ולא

ידעת
השחר
ק

תוסף ופא ושית בראון גלדי : המימד צוית פקר ויעתה שחר מקומו :
לאחוז בכנפות הארץ וינער רשעים ממנה : תתהפך כחמר
חיתם ויתיצבו כסו לבוש : ויפגע מרשעים אורם וירוע רמה תשבר : טו
הבאת ער נבכרים ובחקר תהום התחלכת : הנגלו לה
שערימות ושערי צלמות תראה : התבנת ער רחבי ארץ הגר אם

ידעת כלה : איהו הדרד ושכד אור וישך אור איהו מקומו : פי תקחני כ
אל גבולו וכו תבין נתיבות ביתו : ידעת בראו תגלד ומספר ימיו
רבים : הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה : אשר חשקתי
לעת צר ליום קרב ומלחמה : איהו הדרד ויחלק אור ופך קרים

עלי ארץ : מי פלג שלטף העלה ודרד לחיו קלות : להמטיר על כה
ארץ לא איש מרבר לא אדם בו : להשיבוע שואה ומשואה ולהצמיח
מצא השא : הוש למסר אב או מיהוליד אנליטל : משפט מי
ועא חקרה וכפר שמים מי ילדו : כאכן מים ותחבאו ופני תהום ל
יתלכדו : התקש מעדנות כימה או מושכות כסיל הפתח :

התוציא מנרות בעתו ועש על בניה תנחם : הודעת חקות שמים
אם תקשים משמרו בארץ : חתרים לעב קולך ושבעת מים חסדך :
התשלח ברכים וילכו ויאמרו לה גנני : מישת בפתות חכמה לה
או מנתן לשכני בינה : מוסיפר שחקים בחכמה ונכלי שמים מי
ישיכב

ישיכב : בצקת עפר למוצק ורובים ודבקי : התצוד ללכוד טרף ודחה
כפירים תמלא : כרישחו כפעונוות ושכבו בסכה למור ארכ : מי יכין
לעב צידו כי ילכו אל אל ושועי יהעו לבלוי אכל :

הודעת עת לדת יעלרסלע חלל אילות תשמור : לט
הספר ורחים המלאכה יודעת עת לדתנה : התכרענה ויריתן תפלחנה
הקליהם תשלחנה : יחלמו בנידם ורבו בכר וצאו ולא ישובו למו :

ה ה מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח : אשר שמתי ערבה ביתו
ומשקנותיו מלחה : ישחק להמזן קרנה תשואות נגש לא ישמע : יתור
הרים מרעהו ויחר כל ירוק וירוש : היאבה רים עברך אם

ילין על אבוסך : התקשר רים כתלם עבתו אם ישודר עמקים
אחריו : התבשר בו פירב כחו ותעזב אליו ויעד : התאמין בו
כי ישוב ורעד ויגרד ואסף : כנך רננים געלסת אם אברה חסידה

טו

ונצח : כרתעזב לארץ ביציה ועל עפר תחמם : ותשפח כירגל
תזורה ותת השדה תרושה : הקשית בניה ללא לה לרוק יגיעה
בלרפח : כרהשה אלות חכמה ולא חלק לה בפניה : כעת
בפרום תמרים תשחק לפוס ולרכבו : התתן לפוס גבורה התלכיש

צוארו רעמה : התרעישנו פארבה הוד נחרו אימח : וחרו
בעמק וישיש בלח וצא לקראת נשק : ישחק לפחד ולא יחת
ולא ישוב מפני חרב : עליו תרנה אשפה להכ תנית וכיחין :

כה ברעש ורגז וגמא ארץ ולא ואמין פיקול שופר : בדי שופרי ויאמר
האח ומרחוק ירח מלחמה רעם שלים ותרועה : המביתך
יאברק ופרש כנפיו לתיומן : אם עלי פיך יגביה נשך וכי ירים

קנז : סלע ושכנ ותלונן על שד סלע ומצודה : משם חפר אכל
ל מרחוק עינו וגיטיו : ואפחרו יעלעדרם ובאשר חללים שם הוא :
וען יתנה את

איוב ויאמר : הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה : וען איוב את
ה והזן ויאמר : הן קלתי מה אשיכך ודי שמתי למו פי : אתה דברתי

ולא אענה ושפים ולא אוסיף : וען יהוה את איוב מן הסערה
ויאמר : אור נא כגבר חלציד ואשר ארץ ויהודיעני : האף תפר
משפטי תרשיעני למען הצדק : ואם זרוע כחלי לה וקול כסודו
תרעם

ויעברו ויסורו אביר לא בוד : פי עניו על דרכו איש וכל יערו
 יראה : איד חשד ואין צלמות להסתר שם פעלי און : פי לא על
 איש ושים עוד לחלק אל בשפט : ירע כפירים לא חקר ויעמד
 אחרים חתם : לכן וכיר מעבדיהם והפך לילה ונדבאו : חתה כח
 רשעים ספקם במקום ראים : אשר על פן סרו מאחריו וכל דרכיו
 לא השקילו : לחביא עליו צעקת דל וצעקת עניים ושמע : והוא
 ישקטי ומי ירשע ונסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחר :
 מלמד אדם חנה ממקשו עם : פי אל אל האמר נשאתי לא אהבל : ל
 בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסוף : המעמך ושלמנה
 פי מאסת כי אתה הכתר ורא אני ומה ירעה דבר : אנשי לבב
 יאמרו לו וגבר חכם שמע לי : איוב לא בדעת ודבר ודבריו לא לה
 בהשכיל : אכי ויבחו איוב עד צנח על תשבתי באנשי און : פי יסוף
 על חסאתו פשע בינינו וספוק וירכ אמריו לאל :

לה

וען אליהוא ויאמר : והאת א
 חשבת למשפט אמת צדקי מאל : כי האמר מה יספן לך מה לעול
 מחפאתי : אני אשיבה מלון ואת רעף עשך : הבט שמים וראה ה
 ושור שחקים גבו מסך : אם חטאת מה תפעל בו ורכו פשעיה מה
 תעשה לו : אם צדקת מה תתן לו או מה מדדך יקח : לאיש כמדו
 רשעה ולכן אדם צדקה : מרוב עשקים ויעקו ושיעו מירוע רבים :
 ולא אמר איה אלות עשי נתן ומירות בלונה : מלפניו מכהמות ארץ
 ומעוף השמים ויחכמו : שם יצעקו ולא יענה מפני צאון רעים : אף
 שוא לא ישמע אל ושי לא ישורנה : אף כי תאמר לא תשורנו דין
 לפניו ותחולל לו : ועמח כראין פקר אפן ורא ירע בפש מאד : טו
 ואיוב הכל יאצה פיהו בכלי דעת מלון וכבר :

לו

וכסוף אליהוא ויאמר : ויסוף
 כפתר לי ועיר ואחור כי עור לא לוח מלים : אשא ויעי למרחוק
 ולפעלי אמת צדק : כי אמנם לא ישקר מלי תמים דעות עמך : הך ח
 אל כפיר ולא מאס אביר כח לב : לא יחיה רשע ומשפט ענים יקן :
 לא יגרע מצדק עניו ואת מלכים לכסא ושייבם לנצח ויגבוהו :
 ואם אסורים בנקים ולכלון בתכלי עני : ויגו להם פעלים ופשעיהם
 כי

כי ותנבאו : ויגל אונם למוסר ויאמר כי וישיכון מאון : אמר
 ושמעו ויעברו וכלו ומיתם בטוב ושיניהם בנעימים : ואם לא
 ושמעו בשלח ויעברו ויגיעו בכלי רעת : ותכפיר לב ושימו אף לא
 טו ושיעו כי אסרם : תמת בנער נפשם ותתם בקרשים : ותלך
 עני בעניו ויגל בלחץ אונם : והאף הסיהו מפר צר רחב לא מוצק
 תחתיה ונתח שלהנד מלא רשון : וירדשע מלאת דין ומשפט
 ותמכו : פי יחמח פד וסיהך בשפק ורב צפר אל יסוף : והערה
 יכ שיער לא חצר וכל מאמצי כח : אל תשאף תלילה לעלות עמים
 תחמם : השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני : הן אל
 ושיבם בכחו מי כחחו מורה : מי פקר עליו דרכו ומי אמר פעלת
 כח עולה : וזכר כי תשיא פעלו אשר שררו אנשים : כל אדם חודכו
 אנשי יבוס מרחוק : הן אל שיגיא ולא נרע מספר שינו ולא חקר :
 כי יגרע נטפרי מים וקנסטר לאידו : אשר יולו שחקים ירעו עלי
 ל אדם רב : אף אם יבין מפרשי עב השאלות סכתו : הן פרח עליו
 אורו ושרשיתם כסח : כי בם יבין עמים והן אכל למכביר : על
 כפים כסח אור ווצו עלות כפפגיע : יגיד עליו רעו מקנה אף על

לו

א עולה : אף לזאת יחבר לבו ויתר מקמו :
 שמעו שמוע ברגז קלו וזה מפיו וצא : תחת כל השמים
 ושררו ואורו על כנפות הארץ : אחריו ושאני קול ירעם בקול
 ה גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו : ירעם אל בקולו נפלאות עשה
 גדלות ולא נרע : כי לשלג יאמר הוא ארץ וישם סמר וישם מסרות
 עזו : ביד מלא אדם וחתום לדעת כל אנשי מעשהו : ותבא חנה
 כמו ארב וכמעוונותיה השפן : מן החרר תבוא סופה ומסורים
 י קרה : משמתי אל יתן קרה ורחב מים במוצק : אף ברי
 יטריח עב ופיץ ענן אורו : והוא מסבותו מתהפך בתחבולתו
 לפעלים כל אשר יצום על פני תבל ארצה : אם לשבט אם
 לארצו אם לחסד ומצאחו : האני נח וזאת איוב עמד והתבונן
 טו נפלאות אל : החרע בשום אלות עליהם והופיע אור עניו : החרע
 על מפלשי עב מפלאות תמים רעים : אשר בנדיד תמים
 בהשקוט ארץ מדרום : תרקיע עמו לשחקים חלקים כראי מוצק :

הוריענו
 11 15